NAAR MADRAS.

HET welbekende Schip "DUKE OF ARGYLE," Kapitein BARLOW, heeft eenige zeer goede gemakken ledig.—Men vervoege zich by

BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

*** Heeft ger te gemakken voor Paarden.

CEDER HOUT.

OP DONDERDAG NAMIDDAG,

TE HALF 3 URE PRECIES,

ZULLEN de Ondergeteekenden aan het Zuider Hoofd doen verkoopen, eene hoeveelheid Ceder Hout, expresselyk voor deze markt uitgezocht.

BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

10 November 1844.

VETTEWARIERS WAREN,

BESTAANDE IN:—

WITTE en bruine Windsor Zeep, Londensche geele Zeep, Atjar, Mosterd, uitgezochte Sausen, Kappertjes, Ketchups, groene en blauwe Verwen in kannen; koud getrokken Kastoor Olie, drooge en gemengde Roode Minie en Witlood, in vaatjes van 14 ponden, groene, blauwe en zwarte Verw in yzeren vaatjes, gekookte en rauwe Lynolie, in een en twee gallon kannen, Bath Bricks, Pypklei en Speelkaarten.

Te koop aan de Pakhuizen van

THOMSON, WATSON & Co.

FRANSCHE PORCELEIN.

EEN van de drie laatste Kasten, op de Verkooping van ll. Zaturdag den 9 dezer, uit gebrek aan tyd, niet ontpakt zynde, zal dezelve op ZATURDAG aanstaande, op de verkooping van den Heer CAUVIN op de Parade, als gewoonlyk, zonder Reserve worden verkocht.—Deze verkooping sluit de reken nagen.

C. L. HERMAN.

12 Nov. 1844.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN VASTGOED.

In den Insolventen Boedel van JOHAN DANIEL KLINCK.

OP HEDEN,

Den 12de November 1844,

TEN 11 URE PRECIES,

Zal Stellig aan den Hoogsten Bieder

WORDEN VERKOCHT,

MET LIBERAAL STRYKGELD,

DE verkieslyke en aangenaam gelegene WONING en TUIN, in St. Janstraat, thans bewoond door Commissaris Generaal PALMER, groot 89 kwadraat roeden, 19 dito voeten en 22 dito duimen.

Het WOONHUIS, onder leijen dak, is in goede orde, en bevat Voorhuis, Eet en Achterkamers beneden, en 5 Kamers boven, Keuken met Hot Plate, 2 Dispensen, Knechtskamers, enz., met een afgezonderde COTTAGE, bevattende 2 goede Kamers, alsmede Koetshuis, Stal voor vier Paarden, en Voerzolder.

Er is eene private Waterleiding op de plaats.

Dit Eigendom zal verkocht worden in een Perceel by Opbod en Afslag.

Koopkonditien zyn te zien op 's Meesters Bureau en by de Ondergeteekenden.

J. T. JURGENS,
H. J. P. LE SUEUR, } Gez. Curatoren.
AND. DE SMIDT,

OP MORGEN,

WOENSDAG, den 13den DEZER,

TEN 10 URE PRECIES,

ZAL eene Publieke Verkooping worden gehouden aan de Woning van wylen Dr. LIESCHING, Langestraat No. 48, van de Huismeubelen, Boeken, eenige Instrumenten, enz., tot Zyn Ed. Boedel behoorende.

De Verkooping van Boeken zal te 2 ure P.M. eenen aanvang nemen, en Catalogussen zyn heden te 12 ure te bekomen aan het Kantoor van den "Commercial Advertiser."

THOMAS RADMALL

GEDURENDE meer dan VYF-EN-TWINTIG Jaren Superintendent van een der beste en uitgebreidste Fabriek Etablissementen in London, neemt by deze de vryheid aantekondigen dat hy bezigheden heeft begonnen, als

GOUDSMID & JUWELIER

TE

No. 28, HEERENGRACHT,

NAAST DE KAAP DE GOEDE HOOP BANK,

en verzoekt eerbiedig de aandacht der Ingezetenen en bezoekers van de Kaapstad en hare nabyheid,

Op zyn fraai en uitgezocht assortement van

KLEINODIEN, HOROLOGIEN, enz.,

zynde alles van de netste smaak, en vervaardigd door de bekwaamste Werklieden, welke London kan opleveren.—Zyn voorraad bevat:—

Borstspelden—Fraaye Bloemen, gezet in geëmailleerde grond Paarlen en Edel-gesteenten, do. do. do. en eene byna eindeloze verscheidenheid, bestaande uit fyn goud, ryk uitgewerkt en bezet met kostbare steenen, gelyk Juweel, Robyn, Topas, Turquois, Granaat, enz. enz. enz.

Ringen—Eenige met Brillianten, Paarlsnoeren, Robynen, Smaragd Turquois enz. voor Dames; voor Heeren, fraaye gouden Signet Ringen, met Carolyn steen, Amethys, Onix, Turquois, Karbonkel

Dames Halsketens—Eenige met Kruisen en andere met afhangende Ornamenten, zoo zeer in Engeland gezocht.

Oorringen in fyn gekleurde en effen schitterend Goud.

Hangertjes, gewerkt, gedreven en fancy middelstukken

Spelden, met Paryssche Brillianten, Smaragden, Robynen, geëmailleerd en gegraveerd, alles Goud, enz.

Reuk-Fleschjes Bloemen Vasen, Hembdknoopjes van alle soorten, Vingerhoeden, Rouw Ornamenten, bestaande uit Borstspelden, Oorringen, enz., Dames Companions, enz, enz.

Horologien van de beroemdste Makers, bestaande uit platte, Lever in Duplex bewegingen op diamanten loopende, en sterke gouden en zilveren Kasten.

Heeren Halsketens, met Schakels van alle soorten, van fyn Goud en Sterling Zilver, Rok-Knoopen, enz.

Potlood Kokers, Pennehouders en Tandenstokers, en ontelbare Bijouterie Ornamenten.

THOMAS RADMALL

Verbindt zich dat elk artikel ter bezigtiging gesubmitteerd, van de eerste kwaliteit zyn zal, en zyn voornemen zynde *slechts voor Contant geld* te verkoopen, zullen de pryzen zyner Goederen, zoo laag worden bevonden, dat hy vertrouwt dat hy daardoor de ondersteuning en het vertrouwen van de fatsoenlyke klasse der Kolonie zal winnen.

Uitgegeven te No. 92, Waalestraat, Kaapstad, elken Dingsdag en Vrydag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten Districten verzonden.

Termen: In de stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5; 4.—In de Buiten Districten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Dingsdags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Vrydags Courant wordt bezorgd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4, per kwartaal.

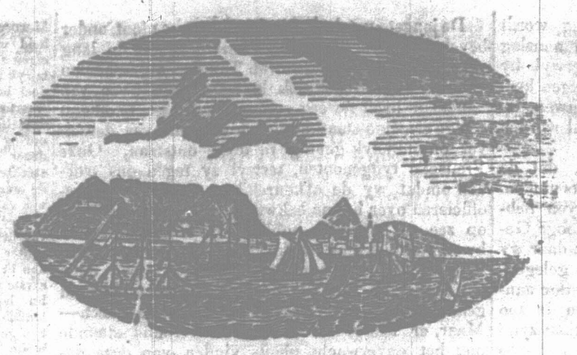

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town, every Tuesday and Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5; 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Tuesday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Friday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

De Zuid-Afrikaan.

[*Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.*—VIRGIL.]

DEEL XV. DINGSDAG DEN 12 NOVEMBER 1844. No. 935.

Rds. 50 Belooning.

WAARSCHUWING.

DAAR eenige kwaadwillige Personen gedurig de Water-Pypen, loopende naar de Plaats RONDHUIS, uitbreken en vernielen tot groote schade. Zoo belooft de Ondergeteekende RDS. 50, aan diegenen, die eenige informatie geven kan tot ontdekking van de daders.

P. E. HAMMES.

Landbouwkundig Genootschap.

Caledon, 28 September 1844.

HET Committee van het Landbouwkundig Genootschap vergaderde volgens bepaling.

Tegenwoordig,

Majoor W. SHAW, Voorzitter.

De Wel-Ed. Heer R. J. VAN DER RIET,
" " J. H. BOURHILL,
" " HEND. VOS,
" " D. W. HOFFMAN,
" " J. S. NEEDHAM.

De volgende belooningen werden besloten te zullen worden uitgeloofd op de Byeenkomst, te worden gehouden op Zaturdag den 1 February 1845:—

Voor het beste monster fyne Wol, niet minder dan 50 lbs door den Mededinger geteeld, en van niet meer dan 12 maanden groei, de som van	£2 0
Voor het beste monster lange Wol, van hetzelfde gewigt en groei	2 0
Voor den zwaarsten Merino Hamel	0 10
Voor den besten fynwollige Ram, 2 of 4 permanente tanden hebbende	2 0
Voor de beste fynwollige Ooi, dito	2 0
Voor den besten langwolligen Ram dito	2 0
Voor de beste langwollige Ooi dito	2 0
Voor het Paard best geschikt tot Landbouw einden, en niet meer dan 4 jaren oud	3 0
Voor den besten ingevoerden Hengst	3 0
Voor de beste Melkkoe	2 0
Voor den besten Bul	2 0
Voor den besten Beer	1 0
Voor den besten Ezelhengst	2 0
Voor den besten Muilezel	1 0
Voor den besten Angora Bok	1 0
Voor het beste schepel Koorn	1 0
Voor het beste schepel Garst	0 10
Voor het beste schepel Haver	0 10
Voor het beste schepel Aardappels	0 10
Voor de zwaarste pampoen	0 10
Voor de beste Kopkool	0 5
Voor de beste Ham	0 10
Voor het beste proefje Boter, niet minder dan 15 ponden	0 10
Voor het beste monster Tabak, niet minder 15 lbs.	0 10

Prys van £2 door Majoor BARNES, voor de beste Koe en Kalf, laatstgeteelde niet ouder dan 9 maanden, en te worden verkocht voor £15, indien aangeboden.

Prys van £2 door Majoor SHAW, voor het beste langwollige Ram Lam, te worden verkocht voor £7 10, indien aangeboden vóór 4 ure op den dag der vertooning.

Voor den mannelyken Dienstbode, die het langst in dienst van zynen heer zal zyn geweest, te voren geen prys behaald hebbende	0 10
Aan de vrouwelyke Dienstbode dito	0 10
Voor den besten Scheerder	1 0
" 2den besten	0 10

Te worden geplaatst ter beschikking van de Beoordeelaars, om toegewezen te worden voor het beste monster Vee of Producten, in deszelfs opbrengst zorgvuldigheid aantoonende, en niet in deze lyst vervat | 5 0

Al het Vee, enz. voor de wedyvering, met uitzondering van de ingevoerde Hengst en Ezelhengst, moeten de *bona fide* teelt van den Mededinger zyn.

De Ingezetenen, of diegenen die op den dag der wedyvering tegenwoordig zyn, worden uitgenoodigd eenige artikelen te vertoonen welke zy te koop mogten hebben; daar eene markt onmiddelyk na de vertooning plaats zal hebben.

J. S. NEEDHAM, Hon. Sec.

H. DRURY,

SNUIF EN TABAK WINKEL,

26, BOERENPLEIN.

Hebt gy Snuiftabak van nooden, Mondsnuif of Segaren soort

Dan kunt gy maar binnen treden, en men dient u zoo het hoort,
Rook-Tabak kunt gy ook krygen, Knaster en ook Sint Vincent,
Uwe smaak kunt gy hier voeden, myne Snuif is wel bekend,
Reeds hoort men myn Snuif beroemen door een elk in dit land,
Yverig in myne Affaire—wordt myn Winkel meer beklant.

26 is het Nommer, dat men vindt aan myne deur,

Buitenlieden my begunsten—want myn Snuif is goed van geur,
Ook zult ge overal vernemen,—(maar het kan niet minder zyn,)
Indat gy wordt wel behandeld, op den hoek van 't Boerenplein,
Regterzyde van de Breestraat, naast waar de Hr. RICHTER woont,
Inwaar men u aan den hoekmuur, ook een zeer groot bord vertoont,
Met geschilderd naar behooren, waar men op geschreven ziet,
Prinsen Mixture en Seroeten—en wat men te koop u biedt,
Laten anderen pogchen, razen, myn Tabak is puik en goed.
En nog nooit kan iemand klagen, dat myn Snuif hem niet voldoet,
In de Kaapstad moet gy wezen, en dat gy niet mis en loopt,
Doem en vraag naar HENRY DRURY—waar men beste waar verkoopt.

TENDERS.

GENE genoegzame tenders ingekomen zynde voor het Hout- Yzerwerk en Zink voor het Dak der Nieuwe Kerk; worden by deze andermaal gevraagd afzonderlyke Tenders voor de volgende Artikelen, te weten:—

5381	Kubiek voeten Memel Hout,
367	Kubiek voeten Engelsche Eiken dito,
126	Kubiek voeten kajaten Hout,
52248	lbs. schrap Yzer,
11904	lbs. Bladlood,
900	Platen Zink,
200	lbs. zink Spykers,
3100	lbs yzeren Spykers in soort.

Te leveren aan een der Zeehoofden voor of op den 15den MEI 1845.

Nadere informatie te bekomen by den Architect JACOB KRIETSMAN.

De Tenders moeten worden ingezonden by den Koster P. J. KEEVE, voor of op den 15 DEZER MAAND NOVEMBER.

A. BRINK, Cz. } Onderlingen
J. J. LE SUEUR. } Kerkeesmeesters.

VERVOLG DER SUBSCRIPTIEN voor den opbouw der tweede of Nieuwe Kerk der Nederduitsche Gereformeerde Gemeente in de Kaapstad.

A. Brink, Cz.	Rds. 150 0 0	J. M. W. Leitzer	Rds. 6 0 0
P. A. Brand	40 0 0	Christina Leitzer	4 0 0
Mejufv. Griffiths	7 0 0	A. H. Pannewet	26 5 2
F. A. Baks	26 5 2	A. Koning	20 0 0
J. J. de Kock	13 2 4	D. J. Russouw	20 0 0
J. P. Dusing	20 0 0	C. Marais	66 5 2
Johs. Jacs. Luyt	30 0 0	C. R. Krutzman	40 0 0
P. Leen	10 0 0	J. Kannemeyer	10 0 0
J. Janson	10 0 0	C. G. Smith	10 0 0
P. C. Janson	10 0 0	O. A. Bergh	3 0 0
J. A. Janson	10 0 0	H. T. Bajn	20 0 0
A. Leeuwendaal	3 0 0	Johanna Cornwalles	10 0 0
De wed. Jcs. Laude	6 5 2	J. H. Rutgers	12 0 0
A. Schindehutte	1 4 0	P. H. Steensma	40 0 0
J. Schindehutte	1 4 0	R. N. Lamp	12 0 0
C. Koch	1 4 0	C. N. Meyer	9 0 0
E. van Winkel	6 0 0	De wed. M. S. Killian	4 0 0
E. Coch	6 0 0	A. P. Marthese	15 0 0
A. Hofmeyr	20 0 0	C. H. Kelber	5 0 0
De wed. J. A. Hurter	6 5 2	De wed. J. F. Kelber	5 0 0
C. J. Brand	40 0 0	J. H. Rutgers voor Jan Tomas	2 0 0
T. Meeser	13 2 4	J. & E. Koevoet	3 0 0
Wed. J. S. Mulder	26 5 2	A. C. Hurlingh, geb. van Breda	40 0 0
J. J. Jacobs	26 5 2	M. Smit	3 0 0
A. H. Lochner	20 0 0	R. H. van Driel	20 0 0
Hendriana v. d. Berg	20 0 0	H. W. Bathersby	20 0 0
Alletta Lacock	4 0 0	De wed. L. Heuser	13 2 4
C. L. Bohm	40 0 0	H. G. Mechau	40 0 0
C. P. Brink	50 0 0	J. C. Villet	40 0 0
G. J. de Korte	25 0 0	C. Villet	26 5 2
N. J. Smit en Johanna Smit	40 0 0	J. P. Langeveld	6 0 0
C. A. v. d. Burgh	13 2 4	De wed. M. C. Wolff	6 5 2
J. A. Laubscher	66 5 2	J. S. Marais	50 0 0
De wed. J. Eckard	8 0 0	De wed. H. H. van 'Niekerk	13 2 4
De wed J. H. Ungerer	8 0 0	J. C. Schikkerlingh	30 0 0
De wed. Tyrholm	15 0 0	A. Beck	14 0 0
De wed. Croeser	15 0 0	De wed. Dillman	20 0 0
Maria Rothman	10 0 0	J. S. Leibbrandt	40 0 0
Charlotte Croeser	3 0 0	D. Davidsen	12 0 0
J. Brink	8 0 0	De wed. M. Graaff	10 0 0
P. J. Brink	12 0 0	De wed. C. S. Heylett	6 0 0
H. J. W. Pfester	5 0 0	A. P. J. van der Poel	13 2 4
R. C. Byl	0 5 2	J. C. de Wet	26 5 2
E. H. Schoukerk	0 5 2	J. J. Frylinck	6 5 2
T. E. Schouwkerk	0 5 2	C. J. Luyt	20 0 0
S. W. Canterbury	0 5 2	T. Hudson	15 0 0
S. Voog	0 5 2	J. D. Coenradie	3 0 0
De wed. J. F. Schikkerling	40 0 0	H. C. Rutgers	6 5 2
Dewed. George Smith	6 0 0	C. Brink	13 2 4
M. H. Paulsen	6 5 2	J. Devages	13 2 4
G. Dreyer	3 2 4		

(Te worden vervolgd)

N.B. Lysten liggen in de Beurs en andere plaatsen, en ook worden Subscriptien ontvangen door de volgende Heeren:—

H. J. HOFMEYR, S. DE KOCK, J. G. BLANCKENBERG, G. W. SPENGLER, P. J. KOTZE, P. J. PENTZ, Sr., AND. BRINK, Cz., M. C. VOS, H. RUSSOUW, Nz., J. C. GIE, Mz., C. J. C. GIE, K. VAN BREDA, R. C. HOETS, J. T. JURGENS, J. MARAIS, P. J. ROUX, J. H. HOFMEYR, J. J. L. SMUTS, W. DE SMIDT, P. A. BRAND.

KEURIGE ZOETEMELKSCHE KAAS en HOLLANDSCHE STOKVISCH.—

Te Koop by F. W. VAN DER VLIET.

No. 25, Breestraat.

OP ZATURDAG, den 16de dezer, zal op de Commissie Verkooping van de Heeren BLORE & BARTMAN, worden verkocht, al het Eigendom behoorende tot den Boedel van wylen ABDOL MAJIEDOE, bestaande uit Huismeubelen, een Visch-schuit met 5 Riemen, enz. enz. enz.

N. H. SMIT, Exec. Datief.

Kaapstad, den 11 Nov. 1844.

SCHUT-KENNISGEVING.

IN de Schut by den Ondergeteekende, zyn geconfineerd, eene zwarte en witte Koe, de toppen van beide hoorns afgezaagd, en van beide ooren, een stuk van achteren uitgesneden.

Eene do. do. regteroor een stuk af, linkeroor een slit.

Eene do. do. met een kleine Ster voor den kop, en een brandmerk aan de linkerbout, ooren niet gemerkt.

Indien niet voor den 16 gelost, zullen dezelve op dien dag op de Parade door den Heer STEYTLER publiek worden verkocht.

VESP. SCHONNBERG.

Liesbeek Rivier, 7 Nov. 1844.

Liefhebbery Tooneel

HET PRIVAAT HOLLANDSCH

TOONEELLIEVEND GEZELSCHAP,

SPELENDE ONDER DE VEREENIGDE ZINSPREUKEN

Tot Nut en Vermaak en Door Yver Vruchtbaar,

Zal voor deszelfs 5de Vertooning in dit Saizoen, op

VRYDAG AVOND,

DEN 15 NOVEMBER 1844,

VERTOONEN:

DE VROUWRING,

Tooneelspel in 3 Bedryven,

GEVOLGD DOOR

DE ENGELSCHE GOEDEREN,

Kluchtig Blyspel in 2 Bedryven.

☞ De Inteekenaren worden vriendelyk verzocht om hunne Toegang-kaartjes te doen afhalen aan het Bureau van dit Blad op den dag der vertooning, tusschen 10 en 3 uren.

Te half Acht ure op het Tooneel.

TENDERS

VOOR VOEDER.

EEN gebruike van het Robben Eiland Etablissement, voor—

HAVER-HOOI per 1000 lbs. Hollandsch gewigt
KAF, van Koorn Stroo, dito, dito,
GARST, per 100 lbs. dito, dito,
HAVER, per 100 lbs. dito, dito,

De waarschynlyke kwantiteit welke vereischt zal worden, is 36,000 lbs. Haver en Kaf; 25,000 lbs. Garst en 18,000 lbs Haver.

De Tenders zullen op het Auditeurs Bureau worden aangenomen tot den 16 dezer, te 12 ure.

VOOR VOEDER EN KOOIGOED,

Ten gebruike van het Policie Departement in de Kaapstad

Door den Kontracteur te worden geleverd aan het Station-Huis, in zulke hoeveelheden en op zulke tyden als vereischt zullen worden tusschen 1 January en 31 December 1845.

De waarschynlyke hoeveelheid welke vereischt zal worden is, 26,500 lbs. Havergerven, 11,000 lbs. Haver, 6,500 lbs. Garst en een vracht Kooigoed per maand.

De Tenders moeten voor niet minder zyn dan 2000 lbs. Havergerven, 500 lbs. Haver, 500 lbs. Garst en 12 vrachten Kooigoed, en de prys melden in Sterling per 100 lbs. Hollandsch gewigt, Havergerven, Haver en Garst, en 12 vrachten Kooigoed; en dezelve zullen op het Auditeurs Bureau worden aangenomen tot Maandag, den 18 dezer, te 12 ure.

Monsters van de Havergerven, Garst en Haver moeten mede op den 18de, aan het Policie Kantoor worden gezonden.

Voor de leverantie van 21,832 lbs. Hooi, 6366 lbs. Garst, 6366 lbs. Haver, ten dienste der Paarden, gebezigd by het Etablissement van de Policie aan Rondeboschje en Wynberg.

De Voeragie moet worden geleverd aan een der Gevangenhuizen, in zoodanige hoeveelheden en op zoodanige tyden, als gedurende het jaar 1845, vereischt moge worden, en de Tenders, die tot den 26 dezer, te 12 ure, zullen worden aangenomen, moeten inhouden den prys per 100 lbs. Hollandsch Gewigt.

TENDERS VOOR BRANDHOUT,

Ten gebruike van het Robben Eiland Etablissement, zullen op het Auditeurs Bureau worden aangenomen tot Zaturdag, den 16 dezer, te 12 ure.

TENDERS,

Voor het overbrengen van de Malen van de Kaapsche Afdeeling, gedurende het jaar 1845, zullen worden aangenomen tot den 26 dezer, te 12 ure, nam:—

Een Maal, welke 's Zaturdags, ten 9 ure 's morgens van het Bureau van den Civielen Commissaris uit de stad vertrekt, naar het Dorp Malmesbury,—en den volgenden Dingsdag terug keert.

Een andere, welke van gem. Bureau om de 14 dagen 's Zaturdags ten 9 ure vertrekt naar het dorp te D'Urban, Veldkts. Jan Louw, S. Malan, L. C. Theunissen, en H. van Niekerk, en den volgenden Maandag naar de Stad terug keert.

Een derde, om de 14 dagen, 's Zaturdags ten 9 ure, van het Bureau van den Civielen Commissaris naar den Veldkornet P. Wahl, Zendelings Instituut Groenekloof, en Veldkornet Rabe; Zondags naar den Veldkornet Thuynsma, en Residentie Saldanahbaai; Maandag naar de Veldkornets H. Albertyn, J. Laubscher, en de Heer M. Melck; Dingsdag naar Veldkornet J. C. Kotze, en naar het Dorp te Piketbergen, en terug naar de Kaapstad op den volgenden Vrydag ten 3 ure.

Eene vierde van Veldkornet J. C. Kotze, om de veertien dagen; op Dingsdags, naar Veldkornet T. E. Smit en M. J. de Beer. Afzonderlyke en gezamentlyke Tenders zullen worden ontvangen.

GEDOOPT.

In de Luthersche Kerk, Kaapstad, op Zondag den 3de November, door den Wel-Eerw. Hr. G. W. STEGMANN.

Een zoon van den Heer Christiaan Carel Mocke, Jun., met name Christiaan Carel.

Op Zondag, den 10 November.

Eene Dochter van den Heer Nicolaas Valentyn Bamberger, met name Wilhelmina Pietersen.

In de Nederduitsche Hervormde Kerk, Kaapstad, op Zondag, den 10de November 1844, door den Wel-Eerw Heer S. P. HEYNS, D.D.

Eene dochter van den Heer Jacobus Cornelis Krynauw, met name Jacoba Elizabeth Heekroodt.

Een zoon van Jacobus Nicolaas Keet, met name Marthinus Johannes.

Een zoon van wylen Thomas James Secre Kemp, met name Christoffel Thomas Secre.

Een zoon van Thomas Johannes Franciscus Kemp, met name George Secre.

OVERLEDEN.

3 Nov.—Mejufv. Johanna Elizabeth Schindehutte, oud 5½ jaren, 10 maanden en 17 dagen.

4.—De Heer Pieter Robert Collen Lee, oud 34 jaren, 2 maanden en 3 dagen.

6.—Mejufv. Geertruyda Alletta de Kock, Huisvrouw van den Wel-Ed Heer Johan Andries Heisse Wicht, oud 27 jaren en circa 5 maanden.

CAPE OF GOOD HOPE. ONE PENNY

OORLOGS-TERREINEN (?)—Vele brieven worden door het Gouvernement aan de onderschei[illegible] Commanders van deze zonden, [illegible] der [illegible] gevat de noodzakelyke [illegible] plotselinge situatie vordert. Bevelen zyn uitgevaardigd geworden voor de inschryving van zeelieden ten algemeene dienste, een stap welke slechts genomen wordt in de verwachting van meer dan gewone aanvrang. Honderd bekwame zeelieden moeten mede by de timmerwerf worden ingeschreven als arbeiders tegen 2s. 6d. per dag; onder-officieren moeten dienen als aanvoerders, tegen 3s. 6d. per dag. Zy moeten worden ingeschreven met deze uitdrukkelyke verstandhouding, dat zy; indien noodig, en op een oogenbliks kennisgeving, zich aan boord van eenig schip moeten begeven.

Dit geschiedt overeenkomstig een plan door Sir Charles Napier in het Legerhuis voorgesteld, maar een dat waarschynlyk niet wel gelukken zal.—Goede zeelieden zullen naauwelyks genegen worden bevonden, om het werk van eenig arbeider te verrigten; en slechte personen kunnen altyd worden bekomen, zonder eenig soodanig kweekschool te vormen. Het is mede zeer te bejammeren, dat het Gouvernement het noodig oordeelt als eene zaak van bezuiniging, veronderstellen wy, arbeiders aftedanken, ten einde plaats te maken voor de vermeerdering van het getal in dienst zynde zeelieden. Vyf-en Zeventig van eergemelde zullen afgedankt worden, naarmate zeelieden zich ter inschryving aanbieden. Velen dezer lieden zyn verscheidene jaren in de Timmerwerf geweest, en hebben zeer natuurlyk verwacht om uitvindelyk op het Etablissement te worden geplaatst.—*Devonport Telegraph*

Het garnizoen te Gibraltar staat door een ander Regiment en eene andere compagnie Artilleristen te worden versterkt. Het 72ste te Buttevant verwacht alle uren last om naar Cork te marcheeren, en van daar onmiddelyk naar de Ruts scheep te gaan.—*Times, 28 Aug.* 1844.

SHEERNESS, 3 Sept.—De gevorderde schepen aan deze koninklyke scheepswerf zyn de volgende: Howe, 120 stukken; Waterloo, 120; London, 90; Asia, 84; Monarch, 84; Ganges, 84; Achille, 74; Hawke, 74; Hercules, 74; Russell, 74; Boscawen, 70; Cornwall, 50; Conquestador, 50; Chichester, 50; Worcester, 50. De mas en der onderscheidene schepen, worden, voordat dezelve aan boord worden gebragt, gebreeuwd en geschilderd, en dezelve worden met allen mogelyken spoed gereed gemaakt. Al het staande tuig, en gereedschap en zeilen van bovengem. 15 schepen, worden mede in gereedheid gebragt, zoodat de vloot op een oogenbliks kennisgeving zee zal kunnen kiezen.—*Times, 5 Sept.*

Men zegt dat het Hof van St. Petersburg aan de Koningin van Engeland een offensief en defensief bondgenootschap heeft aangeboden in geval van oorlog met Frankryk. De Keizer voegde er by dat hy zyne geheele land en zeemagt ter beschikking zoude stellen der geallieneerde Mogendheden. Het is gemakkelyk het antwoord van het Engelsch Gouvernement te gissen. Het verwacht dat het Fransch Gouvernement naar de billyke vertoogen van Engeland luisteren zal en dat het niet noodig zyn zal tot oorlog toevlugt te nemen. Indien de rust echter verstoord mogte worden, zoude het het belang van geheel Europa worden om daaraan zoo spoedig mogelyk een einde te maken. Het is daarom buiten twyfel dat er in geval van oorlog, een Russisch-Engelsch bondgenootschap bestaan zou.—*Times, 29 Aug.*

"Het zoude gevaarlyk zyn, om ons zelven te bedriegen," zegt de "Siècle."

"Engeland maakt zich tot den oorlog gereed. Het Bondgenootschap met Rusland is eindelyk gesloten, en men poogt den geest van Duitschland tegen Frankryk optewekken. De taak is moeijelyk, en daarom was Lord Palmerston van oordeel dat hy dezelve niet moest overlaten aan de agenten van het Bureau van Buitenlandsche Zaken. De Edele Burggraaf schouwt zich altyd in bediening wanneer er zich eene gelegenheid opdoet om Frankryk te beledigen, en men heeft ons berigt dat het plaisier-togtje, dat hy thans aan gindse zyde van den Rhyn maakt, niet zonder een staatkundig oogmerk is. Hy doet al den ouden haat herleven welke in het jaar 1840 heeft bestaan. Wy hopen, om al de redenen reeds door ons opgegeven, dat Duitschland zich niet weder om den tuin zal laten lyden door de vdele inbeelding van Fransche eerzucht. Maar, indien de diplomatische plannen van Groot Britanje, alsnog met een sluyer omhuld zyn, schynen hare plannen ter zee, schitterend als de zon te zyn. De Admiraliteit is blykbaar bezig om hare zeilende vloot in eenen staat te stellen, om de onze in getalen te vernielen, en hare stoomvloot, om eenen inval te beletten, waarontrent de Engelschen meer vrees koesteren dan zy wenschen te erkennen. Zy zelven, in weerwil van hunne trotschheid, worden genoodzaakt, de noodzakelykheid te erkennen, om hunne kusten te verschanzen. Maar daadzaken zyn by deze gelegenheid, alles doenendst. Wy zullen daarom aanvangen met de vergelyking der twee zeilvlooten. Engeland telt 89 linie schepen, in de boeken der Admiraliteit. Onder die vaartuigen zyn er minstens 60, welke als geheel onbruikbaar worden beschouwd, en dezelve kunnen niet weder, zonder kostbare reparatien, worden uitgerust. De daadzaak, zonder vergrooting is, dat Engeland 18 schepen heeft, welke in 6 weken gereed kunnen zyn om zee te kiezen, en waarby in 6 maanden, 10 of 12 anderen zouden kunnen worden gevoegd. —Indien de oorlog langer dan een jaar duurt, zoude de Admiraliteit tyd hebben om 7 of 8 der 15 schepen, welke zeer ver gevorderd zyn, te voltooijen, en dus de effective Britsche zeemagt tot 36 of 40 linie-schepen, te vermeerderen.—De vergelyking schynt aldus te staan:—By den eersten schok, Engeland 18 linie-schepen; Frankryk, 14. Na verloop van zes maanden, Engeland 30 schepen; Frankryk 20 tot 22. Na verloop van een jaar, Engeland 36 tot 40; Frankryk slechts 20 tot 22, omdat de schepen welke wy op stapel hebben, niet genoegzaam geforderd zyn om binnen een jaar voltooid te worden. Laat ons thans de stoom-vloot vergelyken. Het blykt uit documenten aan het Parlement ingezonden, en in de *Times* gepubliceerd, dat de oorlog stoomschepen 48 bedragen, met eene kracht van 15,757 paarden. De stoomvloot van Frankryk moet, uit krachte van Koninklyke Ordonnantien, bestaan uit vyf Fregatten van 540 paarden kracht, 15 van 450, 20 korvetten, van 220 tot 320, en 30 vaartuigen van 160 en minder. Schepen, 70; 18,750 paarden kracht. De 48 stoomvaartuigen, welke op den 1ste January ll. in zee waren, hadden slechts de kracht van 7,340 paarden; maar wy hebben dezelve gedurende acht maanden vermeerderd, en met het einde van het jaar konden wy Engeland met eene kracht van 12000 paarden het hoofd bieden, bestaande uit 60 vaartuigen, zonder de levant-boten te rekenen. Deze is, ongetwyfeld eene onaangename minderheid; maar dezelve wordt vergoed door de noodzakelykheid, waarmede de Engelschen te kampen hebben, om onderscheidene puntes tegen onze aanvallen te verdedigen. Deze vergelykingen zyn niet van eenen aart om vrees aantejagen. Indien vrede wordt gehandhaafd, in weerwil van de terging aan de andere zyde van het kanaal, zal het zyn, door de overweging, dat wy de middelen hebben, om ons met vrucht tegen Engeland te verdedigen. Onze buuren, hoe dapper ook, zyn geene personen, die eene zaak zouden ondernemen, waarin zy te veel gevaar zouden moeten loopen. De Engelsche Admiraliteit is bezig 6 Linieschepen uitterusten; laten wy op onze beurt ons uitrusten, en gebruik maken van de vervoering welke onze wapenen bekroont, om vrienden te maken, door van den Moor voor Sweden, Denemarken, en vooral voor Spanje, regtvaardigheid te erlangen. Spanje is onze natuurlyke bondgenoot, maar het is vooral in Morocco, waar hare belangen met de onze erkend worden. Laat ons niets vergeten—laat ons niets verwaarloozen. Gedurende 14 jaren hebben wy het regt aan onzen kant gehad, en vermeteltheid aan dien van onze tegenstrevers.—Laat Frankryk dus zoowel op haar regt als op haren moed vertrouwen!—*Times, 30 Aug.*

17 Eerste Kwartier ..... 24. 41m. 's Morgens.

DE ZUIDAFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 12 NOVEMBER 1844.

Er is op Vrydag ll. alhier groote opgewektheid ontstaan door een ongetergd en aller-baldadigst geval van aanranding, gepleegd door een aantal arbeiders werkende aan den Harden Weg te Zoutrivier, aan een' respectabelen Landbouwer, van Zwartland, CHRISTOFFEL LOMBARD, genaamd.

De volgende is de opgaaf aan ons gezonden:—

"Het bleek, dat de Heer Lombard dien morgen op de Markt alhier was gekomen, met twee wagens, beladen met produkten, en dat hy zyne produkten verkocht hebbende, tusschen 9 en 10 ure de terugreis had ondernomen.—Ter plaatse komende waar de harde weg eenen aanvang neemt, aan deze zyde van de Zoutrivier, en waarover het publiek nog niet wettiglyk gelast is te ryden, nam hy den onder of ouden weg, loopende tusschen den nieuwen weg en het land van den Heer G. Munnik; maar naauwlyks was hy in denzelven omtrent 30 treden gevorderd, of hy bemerkte eenklaps een der aan den weg werkende jongens, by zyne voorpaarden, die hem vroeg hoe of hy in dien weg durfde ryden, en hem gelastte over den nieuwen weg te ryden tevens eene poging aanwendende de paarden om, en naar den wagen toe te draaijen. Dat de Heer Lombard, bevreesd voor ongelukken, hem had toegeroepen zyne paarden ongehinderd te laten, maar dat hy, daaraan geen gehoor gegeven zynde, van zyn' wagen afgesprongen was en zyne paarden uit de handen van den aanrander gerukt en hem van dezelve had weg-gestoten.

Dat vervolgens voortgereden zynde, hy dit naauwlyks eenige treden had gedaan, toen een geroep van den zich achter hem bevindenden wagen hem weldra overtuigde dat ook deze op gelyke wyze, doch door eenen anderen jongen, was staande gehouden, waardoor hy zich genoodzaakt vond, weder van zynen wagen te springen, zich naar den anderen te begeven, den aanrander zyne paarden te ontrukken en hem, gelyk by de vorige gelegenheid, van dezelve weg te stoten. Dat zich hierop weder naar zynen wagen begevende, hy door eenen anderen arbeider met zulk een geweld by zyn baatje gegrepen werd, dat hetzelve scheurde; en hy genoodzaakt was, ten einde van hem los te komen, hem een slag voor den kop te geven; doch dat, zich naauwlyks van dezen bevryd hebbende, hy op nieuw aangerand werd zoowel door de eerste party als door eene andere welke inmiddels aangekomen was onder bevel van den opzigter George Herbert, die uitriep,—slaat hem, slaat hem dood (in het Engelsch "kill him,") maakt hem vast en brengt hem weg. Dat een der jongens, waarschynlyk aan dit bevel gehoorzamende, eene poging deed om hem met een' graaf welke hy in zyne hand hield, een slag op het hoofd toetebrengen, welke hy gelukkig met zyne handen afweerde, maar welke hem, in vereeniging met de slagen welke de aanranders hem by aanhoudendheid toebragten, bedwelmd ter aarde deed vallen. Dat, aldus op den grond liggende, eenigen zich op zyn ligchaam plaatsten, ten einde hem onder te houden, terwyl een ander bezig was zyn zweep, welke digt by op den grond lag, los te maken, waarmede men hem vervolgens op de geweldigste wyze, vleugelde. Dat aldus van alle middelen van zelfverdediging beroofd zynde, het hem eindelyk, op zyne betuiging dat hy gereed was mede te gaan, vergund werd optestaan, waarop men hem, aldus gevleugeld, onder geleide van de aanranders, met den opzigter aan hun hoofd, stadwaarts bragt. Aan het tolhek gekomen zynde, werd hy aan een' policie-dienaar, die aldaar de wacht had, op eene beschuldiging van aanranding, overgeleverd, die hem by de markt gekomen zynde, echter ontbond, en vervolgens op het Statie-huis alhier bezorgde.

Het bleek ook uit de opgaaf van den Hr. Lombard dat toen hy op den grond lag, er eene poging aangewend werd om zyne zakken te doorsnuffelen, en dat hem, terwyl hy door de aanranders gevleugeld werd opgebragt, door een derzelven, genaamd Thomas, de aller-beledigendste taal werd toegevoegd, onder anderen,—"Jou verd.... Boer, ik het jou al lang in de oog gehad, jy het lang genog onze bloed gevreet."

By de aankomst van den Regter van Policie op zyn Bureau, werd de zaak onderzocht,—wanneer het aan den Regter blykende uit de antwoorden door eenigen hunner gegeven, dat de Arbeiders de aanranders geweest waren, plaatste hy laatstgem. met den vrede bewarenden Opzigter, als gevangenen voor zich. De Getuigen werden vervolgens gehoord, en de Opzigter en Arbeiders werden tot verder onderzoek gecommitteerd. Men stond toe dat elk voor £50 Borg zoude stellen, waaraan door den Opzigter voldaan geworden zynde, hy onmiddelyk ontslagen werd; de anderen geen borg kunnende stellen, werden naar het gevangenhuis gebragt, maar men zegt dat zy naderhand onder personeele borgtogt van £25 zyn ontslagen geworden.

De Klerk van den Klerk van het Vrede Geregt, was tegenwoordig, het onderzoek bestierende, en ik verneem dat de Prokureur Generaal gelast heeft dat de zaak voor den Resident Magistraat van de Kaapstad zal worden onderzocht."

Indien de bovenstaande opgaaf naauwkeurig zy, waaraan wy geen reden hebben te twyfelen, is eene aanranding van eenen aller-geweldigsten en onverschoonbaarsten aard, op den grooten weg gepleegd op eenen boer die vreedzaam van de markt terug keerde, en die geene de minste aanleiding gaf tot zulk eene daad, welke des te stoutmoediger is, daar dezelve zoo naby de stad plaats vond. Indien hy met zynen wagen den nieuwen weg, nog niet wettig voor het publiek geopend, genomen had, kon dit aanleiding gegeven hebben, aan den kant der arbeiders om hem aantehouden; maar hy reed vreedzaam op den ouden en gewonen weg. Wat dan kon hen aanleiding hebben gegeven zulk eene baldadige daad te plegen?

Was het, omdat de Heer Lombard, den jongen van voor zyne paarden wegstiet omdat hy dezelve wilde omdraaijen? Dit kon voor dezen eene goede reden zyn geweest, maar zal dit by den regter evenveel opwegen? Welk regt hadden zy zich met den boer of zyne paarden te bemoeijen? Moest de Heer Lombard wachten tot dat de disselboom van zynen wagen door het geweldig omdraaijen zyner paarden, was gebroken, en de wagen zelf was omgeslagen, alvorens hy tusschen beide trad en hen weg stjet?—Neen! De poging aangewend, om hem te dwingen, den nieuwen weg inteslaan, was *ipso facto* onwettig.

De geest en het doel der aanranding wordt echter eenigermate opgehelderd, door den aanslag op de beurs van den Heer Lombard, terwyl hy op den grond lag en de uitdrukkingen tegen hem gebezigd, waarnaar, zoo als wy vertrouwen, op den dag der teregtstelling, onderzoek zal worden gedaan.

Met leedwezen vernemen wy echter, dat de teregtstelling voor den Magistraat zal plaats vinden. Het zoude meer voldoening aan alle partyen hebben verschaft, indien die taak aan het Hooge Geregtshof ware overgelaten, voornamelyk daar wy hooren, dat zeker philanthropist deze gelegenheid weder te baat heeft genomen, ernstige aanmerkingen op de handelingen te maken in zoo verre als de "arme zwarten" er in betrokken zyn!

Oorspronkelijke Correspondentie.

Stellenbosch, 7 November 1844.

Aan Acti Laboris Jucundi!

MYNHEER!—In de *Cape Town Mail*, van den 2 deser, de mededeeling van de buitengewone gebeurtenis te Stellenbosch, welke op ll. Zondag plaats gehad heeft, gelezen hebbende; heb ik al ras bemerkt, wie *Acti Laboris Jucundi* was. Ik geloof niet, dat ik in myne gissingen verkeerd ben, wanneer ik u noeme Hollander. Nu, hoe eenvoudig uw verhaal ook wezen moog—godsdienstig opgesteld,—en het gebeurde medegedeeld,—waren uwe bedoelingen en de redenen welke u bezielden niets anders, dan alleen om aan het publiek bekend te maken, dat onzen Eerw. Leeraar Herold, bedenkingen had, waarom ZEerw. 's avonds niet in de kerk prediken wilde.

Ik twyfel niet, dat de uitnoodiging aan den Eerw. Hr. Ham, gedaan, uit zuiver beginsel is geschied, en als zoodanig door Zyn Eerw. aangenomen. Maar hebben zy, die de uitnoodiging gedaan, of u, Z.Eerw. wel met de bedenkingen van onzen Leeraar bekend gemaakt? Ik altans geloof het niet. Immers, indien Z.Eerw. daarvan onderrigt was geworden, dan zoude Z.Eerw. by afwezigheid van onzen Leeraar, voorzeker, om veelerhande redenen, niet zoo greetig aan de uitnoodiging hebben gehoor gegeven.

Nu, Mynheer Hollander, daar gy de vriend zyt, of altans schynt te zyn, van onzen geachten Leeraar Herhold. Waarom is het dan dat gy Zyn Eerwaarde, op zoo eene onheusche wyze hebt ten toon gesteld, en Zyn Eerwaarde aan de beoordeeling van het publiek prys gegeven? Is het wel van u gehandeld, in afwezigheid van Zyn Eerwaarde, alle middelen by de hand te nemen, om het leven van Zyn Eerwaarde, onaangenaam te maken? Foei—dat is niet wel van u gehandeld, en vooral in de betrekking waarin gy tot Zyn Eerwaarde en andere Leeraren staat. Dat heb ik nimmer van u gedacht, noch immer kunnen vermoeden, dat gy van zulken inborst waart, om twee Leeraren, aan elkander te helpen,—kwaad zaad uittestrooijen—en gistingen in de Gemeente te verwekken. De reden waarom Zyn Eerwaarde niet 's avonds in de Kerk wilde prediken, zyn by u bekend — Zoo dezelve niet voldoende waren, en gy en andere leden der Kerk verlangend mogten geweest zyn om meerdere onderrigting in den Godsdienst te erlangen;—zoude het niet gepaster en beter door u gehandeld zyn, wanneer gy uwe bezwaren by den Kerkenraad had ingediend; die volgens onze kerkelyke instellingen, voor uwe, en die der Gemeente zorgen moet? Zyn er geen andere middelen, om eenen Leeraar (wanneer hy niet zoo dadelyk, aan den wensch van dezen of geenen beantwoordt) zyn verlangen bekend te maken, dan een *Nieuwsblad*? Neen, Mynheer Hollander! het is nimmer u verlangen geweest, en ook niet zoo, als gy wenscht uzelven voortestellen, als byzonder begeerig, om in de waarheden onderrigt te worden. Maar uw doel alleen, is om onaangename gewaarwordingen by Z.Eerw. te veroorzaken, en de waardigheid van zyn ambt, by de Gemeente te doen verkleinen.

By dezen hebt gy uzelven ook aan den Eerw. Hr. Ham blootgesteld, en bekend gemaakt,—en ik twyfel niet of Zyn Eerw. zal zich na het lezen van het medegedeelde, der buitengewone gebeurtenis te Stellenbosch, innig bedroeven, buiten zyne wetens, het middel geweest te zyn, om u in de gelegenheid te stellen, onzen Leeraar, zyn' ambtgenoot en vriend, verdrietelykheden aantedoen, Ik hoop dat die gebeurtenis Zyn Eerwaarde, meer zal doen waken en op zyn Eerwaardens hoeden doen zyn, om den schyn niet altyd voor daad, of waarheid aantenemen.

Ziedaar nu, Mynheer Hollander, u myn gevoelen over de medegedeelde, buitengewone gebeurtenis te Stellenbosch, bekend gemaakt. Ik vertrouw dat gy, nadat gy dezen zult gelezen hebben—de waarheden, en het gewigt daarvan gevoelende, my niet laken zult. Ik hoop slechts dat de woorden door den Eerw. Heer Ham, by die gelegenheid uitgesproken en ontvouwt, nu by nadere overdenking, diepen ingang by u zullen gevonden hebben, wortelen schieten, en goede vruchten voortbrengen mogen, opdat nimmermeer aan uwe opregtheid moge worden getwyfeld.

Laat my ten slotte u raden, uzelven bezig te houden met uw beroep; en wanneer de onderscheidene betrekkingen waarin gy geplaatst zyt, niet voldoende zyn, om aan uwen geest voldoening te verschaffen—neem dan liever uwen graaf op, om een bloem-perk aanteleggen of kruisbessen te planten, dan kouranten-schryver te worden, over uwen Leeraar of over kerkelyke zaken. Ik ben, ZINN.

DE ENGELSCHE EN FRANSCHE DRUKPERS OVER DE JONGSTE GEBEURTENISSEN TE MOROCCO.

De Franschen hebben Tangier gebombardeerd, maar niet in bezit genomen. Dit is het onderscheid waardoor de kwestie van onze bemoeijenis beslisd moet worden. Het bombardement en de occupatie van eene stad, zyn geheel verschillende dingen, hoewel eenige verontrusters ons zouden willen doen gelooven, dat het een en hetzelfde iets was. Wy kunnen het eene toestaan, maar zullen het andere nimmer gedogen. Wy hebben in onze aanmerkingen over dit onderwerp by eene vorige gelegenheid opzettelyk gezorgd dat men niet veronderstellen zoude, dat wy aan Frankryk de minste toegeeflykheid betoonden met betrekking tot de occupatie van Tangier, of van eenige andere haven in het gebied van den Keizer van Morocco. Eenige onzer tydgenooten zyn veel mildadiger in hunne inwilligingen in deze zaak dan wy, en schynen zelfs gereed te zyn het geheele ryk van Morocco aan Frankryk te geven, indien zy hetzelve hebben wilde. Wy denken anders. De bezitting van zulk eene kustlinie als die van Morocco, zoude Frankryk eene heerschappy in de Middellandsche Zee geven welke geheel tegen onze belangen zoude aanloopen. En wy beweren ernstiglyk, dat eenige poging aan den kant van Frankryk om daarvan bezit te nemen, eene even groote oorzaak tot oorlog zoude zyn, als bykans eenige welke natien immer elkander by de ooren hebben doen pakken.

Maar Frankryk heeft als nog geen bezit genomen van Tangier of eenig gedeelte der kust van Morocco, en men zal haar ook niet toelaten dit te doen. Wy twyfelen niet of ons Gouvernement zal zonder verzuim deszelfs tegenwerping bekend gemaakt hebben, zelfs tegen de tydelyke bezitneming van die stad door de Franschen.—De Prins de Joinville heeft dezelve inderdaad gebombardeerd, en het is moeijelyk aantetoonen op welk grondbeginsel van internationaal regt men hem dit zoude hebben kunnen beletten.

Maar de Fransche bommen zyn als nog de eenigste bezitters der plaats; en de Keizer van Morocco heeft slechts gekregen hetgeen hy verdiend heeft—eene geduchte afrossing voor zyne styfhoofdigheid en onredelykheid—en hy zal mogelyk afgerost worden tot dat hy aan de gedane eischen voldoet. Frankryk klopt Zyne Majesteit tot een beter gedrag, maar zy heeft zyne zakken nog niet geledigd, noch hem uitgekleed: tot hiertoe, is zy de tuchtster geweest en geen dief op 's heeren wegen. Indien zy dat beroep aanvaart, dan wordt het tyd dat wy tusschen beide komen.—*Times*, 20 *Aug.*

De jongste verrigtingen der Fransche vloot, onder bevel van den Prins de Joinville, tegen de lang verwaarloosde vestingen van Tangier, afgescheiden van het militaire kritiek hetwelk zyne wyze van handelen heeft teweeg gebragt, zyn niet berekend eenige ernstige staatkundige gissingen over derzelver onmiddelyk gevolg te doen ontstaan. Onze Fransche tydgenooten, terwyl zy tegen ons woeden omdat wy de afkeurende gevoelens van zeeofficieren over hunne bekwaamheid in de kunst van op zee te oorlogen, publiceren, zyn te leurgesteld by de ontdekking welke zy reeds gedaan hebben, dat het bombardement van onze oude bezittingen op de Afrikaansche Kust, in dit land gene levendige opgewektheid heeft veroorzaakt.—Maar, er zyn eenige punten, in verband staande met het onverwacht plaats vinden van deze gebeurtenis, op het oogenblik dat eene vriendschappelyke schikking verwacht werd, hoewel niet door ons, welke opheldering vorderen; en het beginnen van vyandelykheden in dit oord, verdient onze aandacht, niet wegens het inwendig belang dezer byzondere daad, maar als den bykans onvermydelyken voorloopper van eenen moeijelyken en mogelyk lang-gerekten oorlog.

De staatkundige gevolgen van het bombardement van Tangier, moeten, wy herhalen het, beschouwd worden als van zeer weinig gewigt te zyn. Zelfs indien deze krygs-operatie, gelyk nu zeker schynt, gevolgd zal worden door andere aanvallen. Er bestaat geene reden om te veronderstellen dat zoodanige wyzen om den oorlog voorttezetten, op de zee-steden des ryks, van meer gevolg zullen zyn dan onze jongste aanvallen op Chinesche havens van veel grooter belang, zoo als Canton, Ningpo en Amoy. Het ryk is in het hart des lands gevestigd; en wat ook de schade moge zyn welke deze slecht verdedigde zee-steden wordt toegebragt, het Hof zelve is over derzelver lot vergelykelyk onverschillig. Voor het tegenwoordige is de Fransche magt op de hoogte van Morocco, indien zulk een maatregel zelf gedoogd werd, op verre na niet bereid eene duurzame positie in bezit te nemen; om eene landing te wagen in het aanwezen van eene verbitterde bevolking; en veel minder om met een leger in het land optetrekken. Want (om het contrast met den jongsten oorlog voorttezetten) men moet zich herinneren, dat wy, waar wy ook op de kust geland zyn, een schadeloos en ongewapend volk ontmoet hebben, terwyl elk gedeelte van den Afrikaanschen grond dat door geene soldaten bewaakt wordt, ten minsten bevolkt is door gewapende godsdienst-yveraars.—*Ibid*, 27 *Aug.*

Sedert het bombardement van Tangier, heeft de Prins de Joinville Mogador aangevallen, en na de stad en de bolwerken geslecht te hebben, van het eiland en de haven bezit genomen. Deze laatste omstandigheid is eene welke strekken kan om diplomatische onderhandelingen te vermoeijelyken, tenzy nader onderrigt dezelve matigen of ophelderen mogte. Het is voor de eerste maal dat de Franschen, gedurende deze expeditie, bezit genomen hebben van eene door hen belegerde plaats. Het is inderdaad geene afwyking van de algemeene verstandhouding welke in zoodanige gevallen heerscht, maar van eene belofte hetzy uitdrukkelyk of stilzwygend in dit geval gegeven. Maar te gelyker tyd is het zulk eene afwyking welke geregtvaardigd kan worden door de gewoonte en de noodzakelykheden van eenen aanvallenden oorlog.

De voorwaarden van vyandelykheden tusschen twee onafhankelyke natien, kunnen natuurlyk door geene derde party voorgeschreven worden. Engeland kan Frankryk niet gelasten Moorsche steden of Moorsche forten op deze of geene wyze te belegeren of te bombarderen. Zy kan aan den Franschen Admiraal niet zeggen, "Gy moet uwe schepen altoos op zulk eenen afstand ankeren; gy moet nimmer voet aan land zetten op een eiland dat het voorwerp van uwen aanval bestrykt; of, reeds geland zynde, moet gy weder binnen zulk eenen tyd scheep gaan." Soorgelyke taal zoude even hovaardig als belachelyk zyn. Maar zy heeft het regt aan eenig land, hetwelk eenen zee-oorlog voert in de nabyheid harer bezittingen, te zeggen, "Gy zult dezen oorlog niet voeren om u met land te verryken; gy zult geen land nemen dat schadelyk zyn kan voor den koophandel of den invloed van Engeland; gy zult niets voegen by uw, noch inbreuk maken op ons ryk in de Middellandsche Zee. Gy zult geene roede lands behouden, hoe gelukkig uwe wapenen ook slagen, of hoe zeer uwe vyanden zich ook onderwerpen mogen." Engeland kan aldus spreken in den geest van zelf-verheffing of zelf-verdediging, van heilzame jaloezy en staatkundige voorzorg, en ondersteund zynde door een' sterken arm en groote bulpbronnen, om haar zoowel in hare vertogen als eischen te onderschragen.

Evenwel is het gemakkelyk te zien hoe deze voorwaarden van vyandelykheid het voorkomen kunnen hebben van geschonden te zyn, waar er een volstrekt voornemen bestond om daaraan getrouw te blyven. Het eiland Magador is door het invallend smaldeel in bezit genomen. Dit is *prima facie* eene verbreking van het traktaat tusschen Frankryk en Engeland. Maar het is noodwendiglyk niet alzoo. Het eiland, gelooven wy, bestrykt de stad, forten en haven op zulk eene wyze als om deszelfs bezit vooraf noodzakelyk te maken, wil men de stad zelve met goed gevolg aanvallen. Indien dit het geval zy, dan is het als nog maar eene schynbare, gene werkelyke verbreking van hunne overeenkomst aan den kant der Franschen. Maar indien deze occupatie voorduurt nadat hare noodzakelykheid opgehouden is—indien andere plaatsen op gelyke wyze zonder voorwendsel in bezit genomen of gehouden worden, nadat de oorzaken, welke beschouwd kunnen worden zoodanig bezit te regtvaardigen, opgehouden hebben te bestaan—dan zullen wy niet aarzelen te verklaren, dat eene verbreking van trouw gepleegd—een groot onregt begaan is—waarvoor dit land verpligt is opheldering en vergoeding te vorderen. Intusschen zien wy echter geene reden onze naburen van eenig zoodanig voornemen verdacht te houden, of hen van zoodanig wangedrag te overtuigen. En het ware onberaden—erger dan onberaden—het ware onregtvaardig, beledigend en twistziek, tot het besluit voorttehouden—een besluit hetwelk aanloopen zoude tegen de stellige verzekeringen van Frankryk ontvangen—dat de occupatie van het eiland naby Magador slechts de voorloopper is van een stelsel van Afrikaansche veroveringen en Europische kwellen. Wy verwachten betere dingen.—*Ib.* 28 *Aug.*

Verschillende omstandigheden in verband staande met Mogador en onze betrekkingen met het ryk van Morocco, strekken om de angstvalligheid te verhoogen waarmede wy de aankomst van andere tyding te gemoet zien. Die haven is by verre de belangrykste handelsplaats in het ryk, en wy mogen bykans zeggen op de geheele kust van Afrika, want sedert de occupatie van Algiers door de Franschen, worden de Karavanen uit de binnenlanden des ryks, zoowel als de kooplieden van Morocco, hoofdzakelyk met Britsche koopwaren over Mogador voorzien. De geheele en woeste vernieling van zulk eene stad—niet alleen van de fortificatien, maar van de stad;—de occupatie van een eiland in de haven, waarop een Fransch garnizoen geplaatst is; de daarstelling van eene blokkade; en de mogelyke, zoo niet waarschynlyke vernieling van Britsch eigendom door het bombardement, zyn gebeurtenissen welke naauwelyks missen kunnen het gevaar te vergrooten, dat onze vriendschappelyke betrekkingen met Frankryk, reeds in geene geringe mate bedreigen; en, hoewel wy nalaten een stellig gevoelen te uiten over eene zaak welke aan ons thans alleen bekend is door het onvolledig middel van eene telegraphische depeche, is er zeker reeds genoeg bekend om de grootste wakkerheid te gebieden aan den kant van het Gouvernement der Koningin. —*Ibid.*

Eene beslissende overwinnig, door het Fransch leger op de grenzen van Morocco behaald, zoude de gelukkigste gebeurtenis zyn welke plaats konde hebben, met het doel om den oorlog te eindigen, en den vrede met andere landen te bewaren, wier belang vroeger of later door deze twist kan worden geaffecteerd. Onze eenigste vrees by de tegenwoordige gelegenheid is, dat de slag van Ysly, niettegenstaande de snoevery van Maarschalk Bugeaud's depeche, bevonden zal worden niet genoegzaam beslissend te zyn geweest, en dat deszelfs staatkundige uitwerking op verre na niet gelyk zal staan met deszelfs militaire *éclat*. Indien de Keizer van Morocco bestaten heeft, om met de dapperheid en styf hoofdigheid welke Mahomedaansche Vorsten in zynen toestand eigen zyn, de sterkte van zyn ryk te beproeven tegen dat talryk en schitterend leger van Frankryk, hetwelk het voordeel heeft niet alleen van den militairen moed der natie waartoe hetzelve behoort, maar ook de ondervinding van dezelfs officieren in eenen veertienjarigen Afrikaanschen oorlog opgedaan, moet hy weten dat, wat ook de uitslag dezer gevechten op de grenzen moge zyn, de wezenlyke sterkte van zyne positie in de woestyn gelegen ligt, waardoor de meer volkryke deelen van het koninkryk Fez afgescheiden zyn van de provincie Oran, en in de moeijelykheden welke met een' formeelen inval in zyn grondgebied op dit tydstip van het jaar, gepaard moeten gaan. De slag van Ysly zal echter eene opvallende plaats beklaeden in de geschiedenis van den Franschen oorlog in Afrika, voor zoo ver dezelve de eerste geregelde veldslag is geweest, welke berechten is door hun leger, nedert Maarschalk Bourmont in 1830 op de kust landde. De slag schynt evenwel slechts onderscheiden te zyn geweest in het getal der gebezigde troepen, van de gewone krygsbewegingen der Afrikaansche Opperhoofden.—Hun leger schynt hoofdzakelyk bestaan te hebben in eene ontzaggelyk ruitery, welke het Fransch leger dadelyk omringde, zoodra het de rivier Ysly overgetrokken was; maar de ondervinding van de laatste 14 jaren in Afrika, zoowel als die van de overwinningen aan den berg Tabor en de Pyramiden onder Napoleon, hebben getoond dat de pogingen van deze ongeregelde soort van troepen geheel ontoereikend zyn om door een vierkant Europisch voetvolk te breken, en het is meer zeldzaam dat eenige ernstige poging aangewend is om op zulk een phalanx storm te loopen. De Fransche Generaal was mogelyk bewust van zyn voordeel, en zeker van zyne meerderheid welke hy trok uit de bedaardheid zyner troepen, zelfs toen hy zich in eene positie bevond welke hem zeer moeijelyk zoude zyn geweest indien hy met meer geoefende troepen te doen had. De vereenigde sterkte van het voetvolk wederstond den aanval der Moorsche en Mameluksche ruitery; en de Fransche ruitery en artillerie volmaakten hunne nederlaag. De verovering van des vyands kamp, met de krygsbehoeften, zyn militaire kas, en den zonnescherm, is een gevolg van ten minsten gelyk belang als de nederlaag der troepen in den slag gebezigd.

Eenige opmerkingen worden aan de hand gegeven door de positie van den Maarschalk op het oogenblik dat hy deze dépêches schreef. Het Fransche leger schynt zich in den nacht van den 14de te Koholiet-Abderrahmen, aan den linker oever van de Ysly, gelegerd te hebben. Deze positie is, gelooven wy (want de kaarten des lands zyn zeer onvolledig) niet ver verwydert van de grenzen waar de eerste schermutselingen met de troepen van Morocco plaats gevonden hebben, en op eenen grooten afstand ten oosten van Oushda. De voormalige operatien tegen die plaats moeten daarom beschouwd worden als een bloote strooptogt in des vyands grondgebied; en er is geene reden om te vermoeden dat de Maarschalk bevreesd was van zyn gelyk onmiddelyk gebruik te maken door eenen inval in het voor hem liggend land te doen, of zelfs door de retirerende troepen van het Musselmans leger te vervolgen.

Inderdaad bestaat er reden te hopen dat het gevolg van twee gebeurtenissen, zoo belangryk als de vernieling van Mogador en het verlies van dit gevecht door den Keizer zal werden erkend, en leiden tot eene vernieuwing der onderhandeling.—Het schijnt onmogelyk te redeneeren over het gevoelen van het Hof van Morocco, hetwelk thans slechts aan ons bekend is, door de halstarigheid welke hetzelve tot hiertoe aan den dag heeft gelegd, en door de listigheid der opperhoofden en der onderdanen waarover hetzelve regeert. Zoo veel is alleen zeker—dat, het tegenwoordig oogenblik het laatste is, waarop eene schikking mogelyk is; en dat indien hetzelve verloren gaat, een inval in het ryk onvermydelyk zyn zal. In dat geval, hoewel eenige maanden verloopen zullen, voor zulk eene gewigtige ondernoming gewaagd wordt, is het niet onmogelyk dat gelyktydige operatien zullen plaats hebben, tegen Fez, aan beide de linien door ons aangewezen, de eene door eenen marsch van de Fransche grenzen, de andere door het landen van een aantal troepen te Salie of Mogador, die zich alsdan op eenen kleinen afstand van Mequinez en van de noordelyke hoofdstad des ryks zouden bevinden.

Onze Fransche tydgenooten, hebben, zoo als zy gewoon zyn, de gezindheid van het Britsch Gouvernement en van het publiek in dit land, nopens Morocco, zeer verkeerd opgevat. Er is niets in het karakter van den Keizer van Morocco, dat ons medelyden verdient, of iets in zyne zaak, dat onze hulp zoude regtvaardigen tegen de vorderingen van Frankryk, binnen de limieten welke door de Fransche Ministers stiptelyk voor dezelve zyn afgebakend.

Erkend hebbende, dat er eene wettige reden voor oorlog bestond tusschen die twee onafhankelyke Staten, zoude het in ons kinderachtig zyn, over elke gebeurtenis, welke er in den omloop van vyandelykheden plaats mogte hebben, te twisten. Onze zaak is eenvoudig, te zorgen, dat de oorlog geen aanleiding geeft tot eene uitbreiding van gevaag, en dat de uitslag van den stryd, niet zoodanig zy, als om op onze nationale belangen, en op het evenwigt van magt, inbreuk te maken.

De Presse zegt, dat—

"Daar gematigdheid sterkte is, moet het ons niet moeijelyk vallen te betoogen dat het alles aan de zyde van Frankryk is. De *Times* slaat in deszelfs vyandelykheid jegens ons tot onzinnigheid over. Weet gy wat het heeft uitgedacht, ten einde een nieuw voorwendsel tot belediging tegen ons te vinden? Het liet brieven schryven uit de haven van Tangier, een voorgewend verhaal bevattende van het bombardement, waarby gemeld wordt dat de Fransche Zeelieden zich lafhartig gedragen hebben; dat de jonge Admiraal die hen kommandeerde, eene bloote schooljongen zonder ondervinding was, die niet wist hoe te manoeuvreren, die niet weet hoedanig de bewegingen zyner schepen noch derzelver vuur te regelen; dat onze stoombooten zich onder de schepen van de neutrale smaldeelen hebben verscholen; dat de driekleurige vlag onteerd was, enz. Eindelyk verheft de schryver de dapperheid en kunde der Mooren tot den hoogsten top. 'Eere zy den dapperen Generaal Ben-abo-el-Melak!' roept hy in eene vlaag van bewondering uit. Dit alles is kinderachtig en zinneloos. Indien de *Times* zich verbeeldt den Prins de Joinville en onze zeelieden te benadeelen door deze verzinselen van derzelver werktuigen, dan bedriegt hy zich deerlyk. Deze brieven bewyzen alleen het bestaan van eene afgunst welke niet genoeg verklaard kan worden. Wy voor ons hebben medelyden met dezelve, en zullen niet in gebreke blyven dezelve ten gepasten tyde te wederleggen."

"Het geeft ons genoegen," zegt de *Rèforme*, "de beledigingen te boek te stellen, welke de Engelsche bladen van Woensdag jegens onze zeelieden uitbraken. Al hetgeen het nationaal gevoelen opwekt, en al hetgeen strekt om aantetoonen met hoeveel warme en domme haat de bondgenooten van den Heer Guizot goregereerd worden tegen den Franschen naam—hunne beledigingen, hunne snoeveryen, en de woeste bitterheid van hunnen haat, behagen ons. Indien de huichelachtigheid van de hartelyke verstandhouding iemand heeft verblind, dan is het genoegzaam de gezegden van de Londonsche bladen aantehalen om den zoodanigen de oogen te openen. De Engelschman is op zyne wyze opregt geworden—maar het is de opregtheid van een' dronkaard, stuursch en zot, de dronkenschap van gal, eene soort van aandoening van de hersenen. Voor Tangier, zeggen de Correspondent van Gibraltar, hebben onze zeelieden zich als lafaards gedragen.—Lafhartigheid betwistte den lauwer aan onbekwaamheid; de driekleurige vlag is onteerd geworden in de tegenwoordigheid van al de vreemde vloten; de Fransche zeemagt heeft hare ontbinding geteekend. Wy laten alles weg dat in deze uitbraking van belediging op den Prins de Joinville zinspeelt; zyne familie heeft altoos naar den kant van Engeland overgeheld, laat zy zich dus zelve zuiveren indien zy kan. Wat Frankryk aangaat, zy kan geene deelneming jegens Engeland koesteren. Frankryk heeft geen ander vyand in Europa. Van al het kwaad dat ons op onzen loopbaan overgekomen is, kunnen wy geen vinden dat wy niet aan Engeland te danken hebben. Die naam komt onophoudelyk voor gedurende de slechte dagen onzer natie;—het is die naam welke gemeenzaam is met alle ontwerpen tegen ons gesmeed; het is het verachtelyk teeken waardoor wy de struikelblokken ontdekken welke het Gode heeft behaagd in onzen weg te leggen. De monarchie, de republiek, het Keizerryk, niets groots is immer in Frankryk verschenen, hetwelk niet heeft moeten kampen tegen de ingekankerde haat der Engelschen. Wie dit niet in zyn geheugen houdt, is een dwaas en verrader, en men kan beweren dat deze klasse de geheele staatkundige ondervinding des lands in zich sluit.—*Times*, 26 *Augs.*

Het *Journal des Debats*, zegt:—

Het Gouvernement heeft op de plegtigste wyze verklaard, dat terwyl het eene, onregtvaardige aanranding tegenstand bood, Frankryk geen voornemen had Morocco te veroveren, of aldaar vaste etablissementen optergten. Deze verklaring werd door geheel Europa gehoord; dezelve heeft de nationale goede trouw ten waarborg. Wy mogen hierby voegen dat de organen van de oppositie zelve zich daaraan hielden. Ons woord van eer is gegeven. Zonder twyfel kan de oorlog ons noodzaken voor eenen tyd een punt, eene stad of eene haven van 's vyands grondgebied, te bezetten. Wy hebben reeds bezit van het Eiland Mogador, en de Prins de Joinville heeft aldaar troepen geland. Wy zullen naar Fez marcheeren indien het noodig wordt, wy zullen ons inderdaad van al de middelen bedienen, welke oorlog gedoogt, maar wy zullen ons van dezelve bedienen om vrede daartestellen en niet om te overwinnen—om het herstel te bekomen, waartoe wy geregtigd zyn, en niet om onze bezittingen in Afrika te vergrooten. In dit alles, zeggen wy niets dat niet reeds in de verzekeringen der twee Kamers is gezegd, en door de geheele drukpers is herhaald geworden. —Deze is geene lawiliging welke wy aan eene vreemde Mogendheid hebben gedaan; het is een besluit door eigen belang bestuurd. Om de rust van Algiers te vestigen, en dan te koloniseeren is ons plan, en de last is zwaar genoeg voor ons budget. Wy hebben byna 100,000 man in Afrika. Om Morocco te overwinnen en te bewaken, zouden nog 100,000 man vereischt worden, en, wat zoude van onze positie in Europa worden, terwyl al het goud en bloed van Frankryk zoude worden verspild in een land dat veel vereischt en gedurende eenen langen tyd niets kan opbrengen. Frankryk verlangt Morocco niet te veroveren en haar te behouden, omdat het haar belang niet is die te doen. Zy verlangt naar vre le en dit zal zy hebben, door eene barbaarsche natie de voortreffelykheid van hare wapenen en van hare magt te doen gevoelen. Dit zal zy hebben, en zy zal de voorwaarden met het punt des zwaards voorschryven. Morocco heeft ons aangevallen, en zy zal eene goede les moeten hebben opdat zy voor altoos het verlangen laat varen om de zekerheid van onze bezittingen te storen. Dit is het eenig doel des oorlogs door ons ondernomen, en hetwelk wy met kracht zullen doorzetten. Nimmer waren wy voornemens Morocco te overwinnen noch om dezelve in eene tweede Algiers te veranderen. Wy zullen slechts temporair bezit nemen en slechts tot vrede, van de punten welke den oorlog noodzakelyk mogen maken. Wy zullen zoo veel mogelyk Europesche, en zelfs Britsche belangen sparen. Het is niet tegen Europa dat wy oorlogen, het is tegen Morocco, en Morocco alleen. De *casus belli* met Engeland en met Europa welke de oppositie gedurende de laatste 14 jaren verwacht heeft, is nog niet voorgekomen, en wy zyn ten vollen overtuigd, dat de oppositie nog veel langer te wachten zal hebben. De kwestie van Morocco of die van Tahiti zal de wereld niet in brand steken. Vrede heeft te veel banden tusschen natien daargesteld. Gezond verstand is te veel toegenomen, en Gouvernementen zyn te verstandig! Zelfs indien eenige Britsche kouranten zich by de *National* voegden, om in den slag van Isly en in het bombardement van Mogador eene reden tot oorlog te vinden, zullen wy denniettegenstaande, in de handhaving van vrede gelooven."

De *National* zegt, dat publiek gevoelen, byna uitsluitelyk bezig gehouden wordt, met de gebeurtenissen welke in Morocco hebben plaats gehad,—zoowel op de kust als in het hart van dat land.

Het gebulder des geschuts te Tangier, Mogador en Isly, is door geheel Frankryk gehoord en overal heeft het denzelfden indruk gemaakt. Morocco is vergeten, en zelfs de zuivolksgezindheid van eenige onzer Generaals, en de slaging onzer wapenen wordt slechts in geheugen gehouden. Er is geen Fransch hart dat niet trilt op het denkbeeld, dat wy eindelyk op het punt staan van eenen stryd met Engeland, en dat onze land- en zeemagt den veldtogt op eene waardige wyze begonnen zyn. Te midden der algemeene beweging

AGENTS

FOR THIS PAPER IN THE COUNTRY DISTRICTS,

Beaufort,	Mr. A. P. Meiring.
Caledon,	Mr. J. J. Tesselaar.
Clan-William,	Mr. H. J. Lind.
Colesberg,	Mr. James Walker.
George,	Mr. A. H. Niepoth.
Graaff-Reinet,	Mr. B. Fincham.
Malmesbury,	Mr. J. D. A. Freidlich.
Paarl,	Mr. J. D. Haupt.
Port Natal	Mr. B. Pourtman.
Somerset,	Mr. G. Moller.
Stellenbosch,	Mr. P. Koraten.
Swellendam,	Mr. John Barry.
Tulbagh,	Mr. H. F. de Lange Voo.
Tygerberg,	Mr. P. Uys.
Uitenhage,	Mr. J. Brehm.
Wellington	Mr. J. Addey.
Worcester,	Mr. J. Meiring.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, NOVEMBER 12, 1844.

Great excitement was occasioned on Friday last, by an unprovoked and most outrageous case of assault, committed by a number of laborers working on the Hard Road at the Salt River, on the person of a respectable Agriculturist from Zwartland, named CHRISTOFFEL LOMBARD.

The following is the statement sent to us:—

"It appeared that Mr. LOMBARD, had that morning come to the Market of this Town, with two wagons loaded with produce, and that having sold his produce, he returned between 9 and 10 o'clock. Arriving at the place where the Hard Road commences, on this side of Salt River, and over which the public are not yet legally ordered to ride, he took the lower, or old road, running between the New Road and the land of Mr. G. MUNNIK; but scarcely had he proceeded thereon about 30 paces, when he suddenly perceived one of the boys working on the road at his leading horses, asking him how he dared to ride over that road, and ordering him to ride over the new road, simultaneously making an attempt to turn the horses round to the wagon. Mr. LOMBARD, in order to prevent accidents, called to the boy to leave his horses alone, but this not being complied with, he jumped from his wagon, took the horses out of the hands of the assailant and pushed him away from them. At the same time another boy also belonging to the road party stopped the wagon that followed him in a like manner; upon perceiving which, he repaired thither, pulled his horses out of the hands of the assailant and pushed him away as he had done in the first instance. Whilst in the act of going back to his own wagon, he was assailed by another laborer, who took hold of his jacket from behind with such violence that it tore away, and in order to free himself, he gave him a blow on the forehead; but he was simultaneously and instantly again attacked as well by the first party as by another who had in the mean time arrived, headed by the Overseer GEORGE HERBERT, who called out, "strike him, kill him, bind him, and bring him away." One of the boys, probably in obedience to this command, made an attempt to strike him on his head with a spade which he fortunately prevented with his hands, but which in conjuction with the blows continually received by him from the assailants, stunned him to the ground. While he was laying on the ground, some of the assailants seated themselves on his body for the purpose of keeping him down, whilst one of them loosened his whip which was laying near him on the ground, and tied him in the most violent manner. Being thus deprived of all means of self-defence, he was at last, after having declared that he would go with them, allowed to rise; whereupon the assailants, headed by the overseer, escorted him, thus tied, to Town. Having arrived at the Toll-bar, he was delivered over to a Policeman whom they met there, on a charge of assault, but who, on arriving at the Market, untied him, and brought him to the Station House.

It also appeared from the statement of Mr. LOMBARD that whilst he was lying on the ground, an attempt was made to search his pockets, and that while the assailants were escorting him with his arms tied,—one of them, named THOMAS, made use of the most insulting language, amongst others—"You d..d Farmer, I have long since tried to catch you, you have eaten our blood long enough."

On the arrival of the Judge of Police in his office, the case was examined into, when it appearing to the judge, from the answers given by some of them, that the laborers had been the assailants, he placed the latter together with the peace keeping overseer in the prisoners box. Evidence was then gone into, and the overseer and the laborers committed for further examination. Bail was allowed of £50 each, which having been given by the overseer, he was released forthwith; the others not being able to give the bail, were committed to prison, but it is reported that they were subsequently released under personal security of £25. The Clerk to the Clerk of the Peace was in attendance, conducting the inquiry, and I hear the Attorney General has decided that the case shall be tried before the Resident Magistrate of Cape Town."

If the above communications be correct, which we have no reason to doubt, an assault of a most outrageous nature, and of a most unjustifiable character, has been committed on the Main Road, upon a Farmer peaceably returning from the Market, and giving no cause whatever for such an act, which is the more audacious, as it occurred so near to Town.

Going with his wagon over the New Road, not yet legally opened for the public, might have been a cause, although not justifiable, on the part of the laborers, for in the first instance stopping him;—but he was quietly riding on the old and ordinary road. What then could have impelled them to commit such a violent act? Was it because Mr. LOMBARD pushed the boy away from his leaders, which he attempted to turn round? This may have been a good reason to their mind, but will it hold equally good in the opinion of the judge? What right had they to meddle with the Farmer or his horses? Was Mr. LOMBARD to wait till by the forcibly turning round of his horses the axletree of his wagon had broken, or the wagon itself upset before he interfered and pushed them away? Nonsense? The act of attempting to force him to turn into the New Road, was *ipso facto* illegal.

The spirit and object of the attack, however becomes pretty clear from the attempt made at the purse of Mr. LOMBARD when down, and the expressions used against him, which will, we trust, be inquired into, on the day of trial.

We regret however to hear that the trial will take place before the Magistrate; it would have been more satisfactory to all parties and the ends of justice had it been resolved to try the case before one of the Judges of the Supreme Court, particularly as we hear that some ultra-philanthropist has already taken this opportunity of making severe strictures upon the proceedings, in as far as the "poor blacks" are concerned.

THE ENGLISH AND FRENCH PRESS ON THE LATE EVENTS AT MOROCCO.

The French have bombarded Tangier, but they have not taken possession of it. This is the distinction which should decide the question of our interference. The bombardment and the occupation of a town are totally different things, though some alarmists would make us believe they were the same. We may permit the one, but we should on no account permit the other. We expressly guarded ourselves, in our remarks on this subject the other day, against being supposed to allow the smallest concession to France, with respect to the occupation of Tangier, or of any other port of the Emperor of Morocco's dominions. Some of our contemporaries are far more generous and bounteous in their concessions on this head than we are disposed to be, and seem ready to give up the whole empire of Morocco to France if she would like to have it. We think differently. The possession of such a line of coast as that of Morocco would give France a preponderance in the Mediterranean that would be quite incompatible with our interests. And we seriously assert, that any attempt on the part of France to take possession of it would be as respectable a cause of war as almost any that has ever set nations together by the ears.

But France does not occupy either Tangier or any part of the coast of Morocco as yet, and she will not be allowed to do so. Our Government have, we have no doubt, not failed to intimate their objection to even a temporary possession of that town by the French. The Prince de Joinville has indeed bombarded it, and it is difficult to see on what principle of international law he could have been prevented. But the French bombs are the only French occupants of the place as yet; and the Emperor of Morocco has only got what he deserved—a good peppering for his obstinacy and unfairness. And peppered he probably will be till he comes to terms. France is whipping His Majesty into better behaviour, but she has not yet picked his pockets or stripped him of his coat; she is the disciplinarian hitherto, and not the highway robber. If she should assume that vocation it will be time for us to interfere.—*Times, Aug.* 20.

The recent operations of the French fleet under the orders of the Prince de Joinville against the long neglected batteries of Tangier, irrespective of the military criticism which his mode of proceeding has provoked, are not calculated to give rise to any serious political speculation as to their immediate result. Indeed, our French contemporaries, while full of wrath with us for publishing the disparaging opinions of naval officers upon their proficiency in the art of naval warfare, are disappointed at the discovery they have already made, that the bombardment of our ancient possessions on the African coast has not caused any lively excitement in this country. But there are some points connected with the sudden occurrence of this event at a moment when a pacific arrangement had been confidently anticipated, though not by ourselves, which demand explanation; and the commencement of hostilities in this quarter merits our attention, not for the intrinsic importance of this particular act, but as the almost inevitable precursor of a difficult, and perhaps a protracted, war.

The political effects of the bombardment of Tangier must, we repeat be regarded as of very small importance. Even if this operation of war be followed, as now seems certain, by other attacks on the maritime cities of the empire, there is no reason to suppose that such modes of carrying on the war will be more effectual than our own recent attacks on Chinese ports of far greater importance, such as Canton, Ningpo, and Amoy. The empire resided in the heart of the country; and whatever may be the inconveniences inflicted on these ill-defended maritime positions, the Court is comparatively indifferent to their fate. At present the French force off the coast of Morocco is very far from being prepared, even if such a measure were to be permitted, to occupy a permanent position, to effect a landing in the face of an infuriated population, and still less to attempt a march up the country. For (to continue the parallel, or rather the contrast, with the late war in China) it must be remembered, that wherever we landed on that coast, we found an inoffensive and unarmed population; whereas every portion of the soil of Africa which is not guarded by soldiers, is at least peopled by armed fanatics.—*Times, August* 27.

Since his cannonade of Tangier the Prince de Joinville has attacked Mogador, and after having razed the town and fortifications, taken possession of the island and the port. This latter fact is one which may add to the embarrassment of diplomatic negotiation, unless after-information modify or explain it. It is the first instance, during the expedition, of the French having occupied the place which they besieged. It is not indeed a departure from the general understanding which prevails in such cases, but from a promise given either explicitly or by implication in the present one. But at the same time it is such a departure as may be palliated by the practice and necessities of aggressive warfare.

The terms of hostilities between two independent nations are not of course to be dictated by any third party. England cannot direct France how to besiege Moorish towns or demolish Moorish forts. She cannot say to the French Admiral, "You must always anchor your ships at such a distance; you must never set foot on an island which commands the object of your attack; or having once landed, you must embark again within such and such a time." Language like this would be equally arrogant and absurd. But she has a right to say to any country carrying on a maritime war in the vicinity of her own possessions "You shall not make this a war of aggrandizement; you shall not make acquisitions injurious to the commerce and influence of England; you shall not add to your, nor infringe upon our, empire in the Mediterranean. You shall not retain one rood of land, whatever may be the success of your arms, or the submission of your foes." England may speak thus in the spirit of self-assertion and self-defence, of salutary jealousy and politic precaution, and with the help of a strong arm and large resources to support her both in her remonstances and her demands.

Yet it is easy to see how these conditions of hostility may appear to be violated even where there is a full intention of adhering to them with good faith. The island off Mogador has been occupied by the invading squadron. This is *primâ facie* a violation of a compact between France and England. But it is not necessarily so. The island, we believe, commands the town, fortification, and port, in such a way as to render its occupation a condition necessarily precedent to the successful attack of the town itself. If this be the case, it is as yet only a seeming, not a real, infringement of their engagement on the part of the French. But if this occupation continue after its necessity has ceased—if other places are occupied in the same way without excuse, or retained after the causes which may be supposed to justify their occupation have ceased to exist—then we shall have no hesitation in declaring that a breach of trust has been committed—a gross wrong done, for which this country is bound to demand explanation and redress. In the mean time, however, we discern no reason for suspecting our neighbours of any such intention, or convicting them of such misconduct. And it were rash—worse than rash, it were unjust, insulting, and quarrelsome, to rush to the conclusion—a conclusion which would militate against the positive assurances received from France—that the occupation of the island near Mogador is only the prelude to a system of African conquests and European annoyances. We hope better things.—*Times, August* 28.

Several circumstances connected with Mogadore and our own relations with the Empire of Morocco tend to heighten the anxiety with which we await the arrival of further intelligence. That port is by far the most important place of trade in the empire, and we might almost add on the whole coast of Africa, for since the French occupation of Algeria the caravans from the interior of the country, as well as the merchants of Morocco, are principally supplied with British commodities through Mogadore. The total and fierce devastation of such a city—not only of the fortifications, but of the city; the occupation of an island in the harbour, in which a French garrison has been placed; the establishment of a blockade; and the possible, if not probable, destruction of British property by the bombardment, are events which can hardly fail to increase the danger which already beset, to no small amount, the maintenance of our pacific relations with France; and, although we refrain from expressing a peremptory opinion on a case which is only certainly known to us at present through the imperfect medium of a telegraphic despatch, there is certainly enough known already to call forth the utmost vigilance on the part of the Queen of England's Government.—*Times, Aug.* 20.

A decisive victory gained by the French army on the frontier of Morocco would be the most fortunate event that could occur with a view to the termination of the war, and the maintenance of the peace with other countries, whose interests may, sooner or later, be affected by this quarrel. Our only fear on the present occasion is, that the battle of Ysly, notwithstanding the flourish of Marshal Bugeaud's despatches, will be found not to have been sufficiently decisive and that its political results will fall very far short of its military *eclat*. If the Emperor of Morocco is resolved, with the ignorance and obstinacy characteristic of Mahometan princes in his position, to measure the strength of his empire against that numerous and brilliant army of France, which has in its favour not only the military courage of the nation to which it belongs, but the experience of its officers acquired in fourteen years of African warfare, he must be aware that, whatever the result of these engagements on the frontier may be, the real strength of his position lies in the desert, by which the more populous parts of the kingdom of Fez are divided from the province of Oran, and in the difficulties which would attend a formal invasion of his territories at this season of the year. The battle of Ysly, however, will retain a conspicuous place in the history of the French wars in Africa, inasmuch as it is the first pitched battle which has been fought by their army since Marshal Bourmont landed on the coast in 1830. The action, nevertheless, seems to have differed only in the numbers of the troops engaged from the customary tactics of the African chiefs. Their force seems to have consisted principally in an immense body of cavalry, which at once surrounded the French army as it crossed the river Ysly; but the experience of the last 14 years in Africa, as well as that of the victories at Mount Tabor and the Pyramids under Napoleon, have demonstrated that the efforts of this irregular species of troop are utterly inadequate to break a square of European infantry, and it is extremely rare that any serious attempt has been made to charge such a phalanx. The French General was probably conscious of his advantage, and secure of the superiority which he derived from the steadiness of his troops, even when he found himself in what would have been a very embarrassing position if he had been opposed by a more disciplined enemy. The compact strength of the infantry repulsed the onslaught of the Moorish, as of the Mameluke, horse; and the French cavalry and artillery completed their defeat. The capture of the enemy's camp, with his munitions of war, his military chest, and the parasol, which we presume is an offset from the Shereefian umbrella, is a result of at least equal importance to the rout of the troops engaged in the battle.

Some observations are suggested by the position of the Marshal at the moment of writing these despatches. The French army appears to have bivouacked on the night of the 14th at Kondiat-Abderrahman, on the left bank of the Ysly. This position is, we believe (for the maps of the country are very imperfect), not far removed from the frontier where the first skirmishes with the troops of Morocco took place, and at a considerable distance to the east of Ouchda. The former operations on that place must therefore be regarded as a mere foray into the enemy's territory; and there is no ground for supposing that the Marshal was prepared to take immediate advantage of his success by invading the country before him, or even by pursuing the retreating forces of the Musselman army. In fact, there is some reason to hope that the effect of two events as important as the destruction of Mogador and the loss of this battle may be acknowledged by the Emperor, and may lead to a renewal of the negotiation. It is, however, impossible to reason on the disposition of the Court of Morocco, which is at present only known to us by the obstinacy it has heretofore displayed, and by the fanaticism of the chiefs and the subjects over which it rules. This much is alone certain—that the present moment is the last at which an adjustment is possible; and that if it be lost, an invasion of the empire will become inevitable. In this case, though several months may elapse before such an important enterprise is undertaken, it is not improbably that simultaneous operations may be carried on against Fez on both the lines we have previously pointed out—the one by a march from the French frontier, the other by landing a body of troops at Salee or Mogador, who would then find themselves within an easy distance of Mequinez and of the northern capital of the empire.

Our French contemporaries have as their practice is, grossly misinterpreted the disposition of the British Government and of the public in this country towards Morocco. There is nothing in the character of the Emperor of Morocco which commands our sympathy, or in his cause which would justify our support, against the claims of France, within the limits which have been rigorously assigned to them by the French Ministers. Having admitted that a legitimate cause of war exists between these two independent States, it would be pueril in us to cavil at every incident which may take place in the course of hostilities. Our business is simply to take care that the cause of the war is not converted into a cause of aggrandizement, and that the issue of the contest be not such as to infringe upon our own national interests, and on the balance of power.

The *Presse* says, that—

"Moderation being strength, we must not become tired of demonstrating that it is all on the side of France. *The Times* extends its hostility against us even to insanity. Do you know what it has imagined in order to find a new text for insult? It caused letters to be written from the roads of Tangier, containing a pretended account of the bombardment, in which it is stated that the French seamen conducted themselves like cowards; that the young Admiral who commanded them was a mere scholar without experience, who did not understand how to manœuvre, who neither knows how to direct the movements of his ship or the fire of his guns; that our steam-boats concealed themselves amongst the ships of the neutral squadrons; that the tricoloured flag was dishonoured, &c. Finally, the correspondent lavishes a high eulogium on the bravery and skill of the Moors. 'Honour to the brave General Ben-Abo-el-Melak!' he exclames, in a fit of admiration. All this is puerile and insane. If *The Times* imagines that it will injure the Prince de Joinville and our seamen, by the passionate diatribes of its fictitious officers, it is greatly mistaken. These letters simply prove the existence of a jealousy not to be dissembled. We for out part hold them in profound pity, and we certainly shall not lose our time in refuting them."

"We take pleasure, says the *Réforme*,

"in registering the insults which the London journals of Wednesday last lavish on our seamen. All that excites the national feeling, and all that tends to prove with what ardent and stupid hatred M. Guizot's allies are animated against the French name—their insults, their boats, and the furious cynicism of their enmity, pleases us. If the hypocrisy of the cordial understanding has made dupes, it is sufficient to quote the London journals in order to enlighten them. The Englishman has become sincere in his fashion, it is the sincerity of a drunken man, gross and silly, the drunkenness of gall, a species of affection of the brain. Before Tangier, says the correspondents from Gibraltar, our seamen conducted themselves like cowards. Cowardice disputed the palm with incapacity, the tricoloured flag has been dishonoured in the presence of all the foreign squadrons, the French navy has signed its dissolution. We omit all that relates to the Prince de Joinville in this outpouring of insult; his family has always shown a strong leaning towards England, let them correct themselves of it if they can. As to France, she cannot count amongst her allusions sympathy towards England. France has no other enemy in Europe. Of all the evils which have befallen us throughout our history, which of them is it for which we are not indebted to England? That name occurs incessantly during the bad days of our nation; it is the name common to all the plots directed against us; it is the detestable sign by which we recognize the obstacles which it has pleased Providence to scatter in our path. The monarchy, the republic, the empire, nothing great has ever appeared in France which has not had to combat the perfidious hatred of the English. Whoever does not retain this in his memory is a fool or a traitor, and it may be asserted that these classes comprise the entire political experience of our country."—*Times, Aug.* 26.

The Journal *Des Debats* says,—

The Government has declared in the most solemn manner, that whilst repelling an unjust aggression, France had no intention of conquering Morocco, or of forming there definitive establishments. This declaration was witnessed by all Europe; it has the national good faith for its guarantee. We may add, that the organs of the Opposition themselves adhered to it. Our word of honour is engaged. No doubt the war may compel us to occupy temporarily a point, a town, or a port of the enemy's territory. We already occupy the island of Mogador, and the Prince de Joinville has landed troops there. We shall march to Fez if it become necessary; we shall, in fact, employ all the means which war permits, but we shall employ them to impose peace, and not to conquer—to obtain the reparation to which we are entitled, and not to aggrandize our possessions in Africa. In all this we say nothing which has not been already stated at the tribunals of the two Chambers, and repeated by the entire press. This is not a concession we have made to a foreign Power, it is a resolution commanded by self-interest. To conclude the pacification of Algeria, and then to colonize is our plan, and the charge is sufficiently heavy for our budget. We have nearly 100,000 men in Africa. To conquer and guard Morocco would require 100,000 more; and whilst all the gold and blood of France would be waisted in a land which absorbs much and can produce nothing for a long time, what would become of our position in Europe? France does not wish to conquer and retain Morocco, because it is not her interest to do so. She wishes for peace, and she will have it by making a barbarous nation feel the superiority of her arms and of her power. She will have it, and she will dictate the conditions at the point of the sword. Morocco has attacked us, and she will require a severe lesson in order that she may for ever lose the desire to disturb the security of our possessions. Such is the sole object of the war we have undertaken, and which we shall carry on with vigour. It never was the intention to conquer Morocco, nor to convert it into a second Algeria. We shall only temporarily occupy, and only unto peace, the points which the war may render necessary. We shall spare as much as possible European and even British interests. It is not against Europe we are making war, it is against Morocco, and Morocco alone! The *casus belli* with England and with Europe which the Opposition has been expecting for the last 14 years has not occurred, and we have a firm conviction that the Opposition will have to wait much longer. The question of Morocco or that of Tahiti shall not set the world on fire. Peace has created too many bonds between nations; common sense has made too much progress, and Governments are too wise! Even should the *National* be joined by certain British journals in finding a *casus belli* in the battle Isly, and in the bombardment of Mogador, we shall still believe in the maintenance of peace."

The *National* states, that public opinion is almost exclusively engaged with the events which are passing at Morocco, as well on the coast as in the interior of that country.

"The report of the cannon fired at Tangier, Mogador, and Ysly, has resounded throughout France, and everywhere it has excited the same feeling. Morocco is forgotten, and even the unpopularity of certain of our Generals, and the success of our arms is alone remembered. There is not a French heart which does not thrill at the idea that we are at length on the eve of a contest with England, and that our land and sea forces have worthily commenced the campaign. In the midst of the general emotion the Government alone remains silent, and it might be said that it endeavours to conceal what it ought to feel proud of. In the towns of our departments cannon has resounded in sign of rejoicing, whilst at Paris, the seat of the Government, the victories gained have scarcely obtained an honourable notice in the official journals under the head of telegraphic despatches. Whence comes this singular modesty of the Government? The cause is easily explained. It is that the victories of Isly and of Mogador are, in fact, advantages gained over the English feeling, and that our statesmen, if we can employ that term, bleed at all which may wound England. They have not abandoned the hope of receiving pardon from the British aristocracy for the blows which they have been forced to permit. This is the reason why the official journals, so prolix when some miserable razzia is to be described, make us wait for the despatches of Marshal Bugeaud and of the Prince de Joinville relating to actions which have done honour to our arms. It is, however, quite useless for the Government to endeavour to make itself little in order to avoid the anger of the British aristocracy. They will have war whatever they may do. The best informed British journals have said so, and proved it. It is only a question of time. England sees clearly that she cannot trust her French friends to restrain our nation! She knows that the culpable state of neglect into which our navy has fallen has not prevented it from assuming an alarming developement. She knows, in fine, that our commerce and manufactures are threatening her everywhere with formidable competition. She wishes, and she does not conceal her wish, to crush an enemy before we have collected all our strength; and if she still hesitates, it is because she cannot divest herself of that fear of change which prevades all the old Governments in Europe. England hesitates, therefore; but whether she wishes or not, she will be forced to engage in the battle, and it is a deplorable policy on the part of our Government to hide its head under its wing in order to avoid being seen by our enemies. If it were only in order to prolong peace, a contrary attitude would be the only one suitable, for in the state of anxiety in which all Governments are at present, the only means to make an impression on them, and even to dictate one's will, is to persuade them that one is not afraid of war.—*Times, August* 31.

The *Tiempo* contains a letter from Gibraltar of the 10th, in which the English are openly charged with having prevented the conclusion of peace between France and Morocco. "You must know," says the writer,

"That there existed no well-grounded motive to hope that an accommodation could take place, for, if I am to judge by the authentic information I possess, I can assure you that the Emperor Abderachman is very far from regarding the French as formidable enemies. England, as you may suppose, had a considerable share in inspiring such a judicious opinion in the African monarch. Her agents have persuaded him that it would be very easy for him to drive the French out of Africa, and the poor Emperor has believed them. In spite of the assertions to the contrary of the *Chronica* and the English agents, I maintain that it was England who changed the peaceable resolutions of the Emperor, by means of assurances and promises of friendship and support, and induced him to draw the sword."

The writer then proceeds to state that Mr. Drummond Hay was instructed to throw every difficulty in the way of a pacification, and to endeavour to effect a reconciliation between the Emperor and Abd-el-Kader, and he then concludes by charging England with the intention of seizing upon Tangier, in order to have an entire command of the Straits.

PREPARATIONS FOR WAR (?)—Frequent communications are being made by the Government to the several departments at this port, on the subject of the store and state of the materials necessary in case of any emergency which may require sudden equipment. Orders have been issued for the entry of seamen for general service, a step only taken in the expectation of more than the ordinary demand. One hundred able seamen are also ordered to be entered in the dockyard, as laborers, at 2s. 6d. per day: petty officers to act as leading men, at 3s. 6d. per day. They are to be entered on the express understanding that they are to join any ship when required, at a moment's notice. This is in accordance with a plan suggested by Sir Charles Napier in the House of Commons, but one not likely to be very successful—good seamen will scarcely be found willing to take the laborers brooms; and indifferent characters may at most times be had without forming any such nursery. It is to be regretted also that the Government should feel it necessary, as a matter of economy, we suppose, to discharge laborers to make room for the increase to the number of seamen employed. Seventy-five of the former are ordered to be dismissed as seamen offer for entry. Many of these men have been in the dockyard several years, and very naturally anticipated being eventually placed on the establishment.—*Colonial Gazette, Aug.* 31.

The Admiralty have issued orders to build, by contract, two second-rate iron steam-frigates—one to work with paddle-wheels, and the other to have a screw propeller. They are each to be 203 feet in length, 37 feet in breadth, about 1,300 tons burden, and 500 horse power.—*U. S. Gazette.*

The Stromboli steam-sloop is fitting with all possible despatch, at Devenport, for the purpose of taking out shot and shells to Gibraltar, for the use of the Mediterranean squadron. The fine first-class steam-frigate the Terrible, building at Deptford, has had 200 additional workmen put on her, and is ordered to be ready for launching in November.—*Times, Aug.* 27.

The garrison of Gibraltar is to be reinforced by another regiment, and another company of artillery. The 72d, at Buttevant, are hourly expecting the order to march to Cork, and embark thence forthwith for the Rock.—*Times, Aug.* 28.

SHEERNESS, September 3.—The advance ships at this Royal dockyard are the following:—Howe, 120 guns; Waterloo, 120; London, 90; Asia, 84; Monarch, 84; Ganges, 84; Achille, 74; Hawke, 74; Hercules, 74; Russell, 74; Boscawen, 70; Cornwall, 50; Gonquestador, 50; Chichester, 50; Worcester, 50. The masts of the several ships are being caulked and painted before being placed on board, and they are getting ready with all possible expedition. All the standing rigging and gear and sails of the above 15 ships are also being got in readiness, so that the ships can proceed to sea at a very short notice. Several men have entered on board the flag-ship here; but not one has as yet entered for service in the dockyard.—*Times, Sept.* 5.

The Court of St. Petersburgh is said to have offered to the Queen of England an alliance offensive and defensive in case of war with France. The Emperor added, that he would place his entire land and sea force at the disposal of the allied Powers. It is easy to divine the answer of the English Government. It expects that the Cabinet of the Tuileries will yield to the equitable and moderate representations of England, and that it will not be necessary to have recourse to war. If, however, tranquillity should be interrupted, it would be the interest of all the European Governments to put an end to it as quickly as possible by displaying an imposing force. It is therefore beyond doubt that in case of war there would a Russian-English aliance.—*Times, Aug.* 29.

The *Réforme* states that the directors of the Royal foundries had been ordered by the Ministers of War and Marine to supply as many cannon-balls, shells, and ball cartridges as possible for the service of the different naval arsenals. According to the same journals officers of engineers and of the artillery had been sent to inspect the batteries along the coast, and place them in a proper state of defence.

"It would be dangerous to deceive ourselves," observes the *Siècle*,—

"England is preparing for war. The alliance with Russia is eventually concluded, and it is endeavoured to raise the spirit of Germany against France. The task is difficult, and for that reason Lord Palmerston considered that he ought not to relinquish it to the agents of the Foreign office. The noble Viscount, whenever there is an opportunity of injuring France, considers himself as holding office, and we are informed that the tour of pleasure which he is at present making at the other side of the Rhine is not without a political object. He is reviving all the ancient hatred excited in the year 1840. We trust, for all the reasons we have already given, that Germany will not suffer itself to be again deceived by the phantasmagoria of French ambition. But if the diplomatic plans of Great Britain are yet enveloped in a veil, her maritime plans appear glaring as the sun. The Ad-

Admiralty is ostensibly occupied in placing their sailing fleet in a condition to crush ours by numbers, and their steam fleet to prevent an invasion, of which the English entertain more dread than they wish to admit. They themselves, notwithstanding their pride, are compelled to proclaim the necessity of fortifying their coasts. But facts on this occasion are supremely eloquent—we shall therefore commence by comparing the two sailing fleets. England reckons 89 ships of the line on the books of the Admiralty. Amongst these vessels there are at least 60 which may be considered as absolutely useless, as they could not be again armed without most expensive repairs. The fact unexaggerated is, that England has 18 ships which would be ready for sea in six weeks, and might in six months be supported by 10 or 12 others. If the war should be prolonged beyond a year the Admiralty would have time to complete 7 or 8 of the 15 ships which are in a forward state of construction, and thus to increase the effective of the British navy to 36 or 40 ships of-the-line. The comparison appears to be established thus:—At the first shock, England 18 ships-of-the-line; France, 14. After six months, England 30 ships; France 20 to 22. After one year, England 36 to 40; France only 20 to 22, because the ships we have on the stocks are not sufficiently advanced to be finished in a year. Now let us compare the steam navy. It appears from documents communicated to Parliament, and published in *The Times*, that the war-steamers amount to 48, with a power of 15,757 horses. The steam navy of France ought by virtue of Royal ordinances to be composed of five frigates of 540 horse-power, 15 of 450, 20 corvettes of from 220 to 320, and 30 vessels of 160 and less. Ships, 70; power, 18,750 horses. The 43 steam vessels afloat on the 1st of January last represented only a power of 7,340 horses; but we have been increasing for eight months, and at the end of the year we could oppose to England a power of 12,000 horses, represented by 60 vessels, without reckoning the Levant boats. That, no doubt, is an unpleasant inferiority; but it is compensated by the necessity under which the English labor in being obliged to defend various points against our attacks. These comparisons are not of a nature to excite alarm. If peace be maintained, notwithstanding the irritation existing on the other side of the Channel, it will be by the consideration that we have the means of defending ourselves successfully against England. Our neighbours, brave as they be, are not persons to undertake an affair in which they would have too much risk to incur. The English Admiralty is arming six ships of the line; let us in our turn arm and take advantage of the victory which crowns our arms to make friends by obtaining justice from the Moor for Sweden, Denmark, and particularly for Spain. Spain is our natural ally; but it is particularly in Morocco that her interests are identified with ours. Let us forget nothing—let us neglect nothing. During 14 years right has been on our side, and insolence on that of our adversaries. Let France, therefore, have confidence in her right as well as in her courage!"—*Times, Aug.* 30.

The *National* states that the following ships of war are to be launched in the French dockyards during the present year:—The Poursuivant, the Psyche, and the Pomone frigates; the Olivier brig, the Topaze galliot, the Seine tender, three steam frigates, the Vauban of 550 horse power, the Sané of 450, and another of the same power; two steam corvettes, the Cassini and the Titan of 220 horse power, and the Narval and Australie of 160 horse power.—*Times, Sept.* 3.

THE AFFAIRS OF TAHITI AND THE LONDON MISSIONARY SOCIETY.

The exhibition at Exeter Hall on Wednesday was a painful one. Holding that wars, however undesirable, are sometimes inevitable, we do not object to this truth being announced by "reverend" lips, but we object to its being announced with such jollity as on the occasion referred to. Nor is this the worst—there was a studied concealment of truth by the speakers. They assumed the attitude of men protesting against forcible attempts to suppress Protestant missions. The outrages of the French officers, assuming them to be correctly reported, were not directed against Protestant missionaries, but against the political partisans of Pomare. And the quarrel was begun by a forcible attempt to suppress Roman Catholic missionaries, at the instigation of Mr. Pritchard and his associated Protestant missionaries. The speakers at Exeter Hall were doing their best to blow up the petty religious war in Otaheite, which their agents had kindled, into a general religious war. The proceedings were disgraceful to all who took a part in them—and most of all to the idol of the day, Pritchard, the kindler of strife, who sat there to receive incense, and, like Pilate washing his hands, thinks to escape responsibility because he declined to speak.—*Colonial Gazette Aug.* 17.

THE MISSIONARY GUN.

The members of the London Mission beg respectfully to inform Christian philanthropist in general, and the religious world in particular, that, encouraged by the applause which rewarded their last entertainment at Exeter-hall, in the matter of Pritchard, Queen Pomare, and the French, they have made arrangements to continue their performances for the further enlightenment of the heathen, and the pacification of the world at large. Profoundly touched with the truth of the political axion that the best warranty of peace is to make every preparation for war—believing that the best security against the discharge of a gun is to keep it continually at half-cock—the London Mission confidently invite the public to witness the extraordinary efforts they have made for the perpetuity of peace and the growth of brotherly love among all nations. The London Mission are in treaty with Her Majesty's Government for the purchase of the bomb-ship Infernal (to be re-christened the Honeycomb), in which it is their intention to visit Tahiti, and, if necessary, to argue every point of Christianity with the French at point blank. The immortal Newton declared, that with all he had done, he seemed to himself no more than a child who had picked up a few shells by the great ocean of truth. The London Mission flatter themselves that their shells be found very different from those of Newton; and their truth very different from his truth. Pending the negotiation for the bomb-ship, the Mission have purchased a 42 pounder, and earnestly invite the public to witness the extreme skilfulness with which they load and fire. They have discovered that the very best wadding is supplied by tracts and sermons; they help to make the loudest noise, and, in many instances, very considerably increase the smoke. It is also confidently believed, that cannon balls inscribed with the words Peace, Love, or Charity, do much more execution than vulgar, unblessed iron, discharged by the ignorant laity. The London Mission do not arrogate to their own untaught efforts the gunnery perfection at which they have arrived. Certainly not. Since their last meeting at Exeter-hall, several of the brethren have taken daily lessons at Woodwich Marshes, under the direction of distinguished officers of artillery. The Rev. Mr. Smith has especially distinguished himself, having with a rocket split a quill tooth pick at an inconceivable distance. It was the intention of the London Mission to exhibit their gunnery in Lord's Cricket-ground, but that place having been previously engaged for the performances of the Ioway Indians, the mission had too much Christian consideration for the war-song and war-dance, even to repine at being anticipated by their unconverted brothers. The object of the Mission is calling upon the public, and the religious world in particular, to witness their artillery practice is, that upon their shown success, they may the more confidently ask subscriptions from the peaceful for the purchase of the Infernal bomb abovenamed. The rapidity with which the cannon is loaded and discharged will, it is believed, at once insure all needful support. Modesty certain of the funds necessary to buy the Infernal, the London Mission cannot forego the present opportunity of stating that they are already open to the application of those peace-loving men who would serve as volunteers in the expedition. The officers being already named, foremost men only are required; and these must have served the office of clerk at least three years to be eligible. A few cabin-boys who have received medals at their Sunday schools will be received. There will also be an opening for half-a-dozen pew-openers, as cockpit nurses. The chair will be taken at 11 a.m.: the gun will be loaded at half-past; firing to begin precisely at noon.—*Times Aug.* 30.

SUBSCRIPTIONS

For the erection of the New, or Second Dutch Reformed Church in Cape Town.

(For continuation of names see the Dutch.)

N.B. Subscription Lists are laying in the Commercial Exchange and other places; Subscriptions are also received by the following gentlemen:—

H. J. Hofmeyr, S. de Kock, J. G. Blanckenberg, G. W. Spengler, P. J. Kotze, P. J. Pentz, A. Brink, Cs., M. Vos, H. Russouw, Ns., J. C. Gie, Ms., C. J. C. Gie, K. van Breda, R. C. Hoets, J. T. Jurgens, J. Marais, P. J. Roux, J. H. Hofmeyr, J. J. L. Smuts, W. de Smidt, and P. A. Brand.

TO-MORROW,

(WEDNESDAY) 13th INSTANT,

AT 10 O'CLOCK PRECISELY,

A PUBLIC SALE will be held at the late Dr. LIESCHING's Residence, Long-street No. 48, of the Furniture, Books, Surgical Instruments, &c. belonging to his Estate.

The Sale of Books to commence at 2 o'Clock p.m. Catalogues to be had at the *Commercial Advertiser's Office*, this day at 12 o'Clock.

TENDERS.

NO satisfactory Tenders having been received for the Wood Work, Iron Work and Zinc for the Roof of the New Church, separate Tenders are hereby again required for the following Articles, to wit.:

5,381 Cubic feet Memel Timber,
367 Cubic feet English Oak do.
126 Cubic feet Teakwood,
52,248 lb. Scrap Iron,
11,904 lb Sheet Lead,
900 Plates of Zinc,
200 lb. Zinc Nails,
3,100 lb Iron Nails in sort,

to be delivered at one of the Jetties before or on the 15th May **1845**.

Further information to be obtained with the Architect JACOB KREITZMAN.

The Tenders to be sent in to the Sexton P. J. KEEVE, before or on the 15TH OF THE PRESENT MONTH OF NOVEMBER.

Cape Town, 5th Nov. 1844.

A. BRINK, C. Son. } Elders.
J. J. LE SUEUR, }

PRIME Sweetmilk Cheese and Dutch Stokfish for Sale at the House of

P. W. VAN DER VLIET.

Bree-street, No. 25.

ON SATURDAY the 16th instant, will be sold at the Commission Sale of Messrs. BLORE & BARTMAN, on the Parade all the property belonging to the Estate of the late ABDOL MAJIEROE, consisting of Household Furniture, a Fishing Boat with Five Oars. &c. &c.

N. H. SMIT, Executor Dative.

Cape Town, 11th November, 1844.

WOOL.

THE Undersigned are prepared to make advances on Wool or other Produce assigned to their Friends in London or Liverpool. No Commission charged here or Interest on the amount advanced. At Caledon, Apply to J. S. NEEDHAN, Esq.

W. ANDERSON & Co.

GOVERNMENT NOTICE.

Colonial Office, Cape of Good-Hope, 7th November, 1844.

NOTICE is hereby given, that His Excellency the Governor has been pleased to direct, that from and after the 1st January next, all expenses for transport furnished to Officers travelling on duty, shall be paid for by such Officers immediately after the service has been performed, according to the Tariff Rates, and upon receipts to be given to them by the parties; and that, consequently, from the said date, the present system of issuing Certificates to enable the parties to receive payment from the Civil Commissioners, will be wholly discontinued, and payment in cash will be made on the spot.

And it is further notified, the re-payment will be made to the Officers upon proper accounts to be rendered, accompanied by vouchers, in the usual manner.

By His Excellency's Command,

(Signed) JOHN MONTAGU,
Secretary to Government.

Office of the Central Board of Commissioners of Public Roads, Cape Town, 7th Nov. 1844.

NOTICE is hereby given, that Tenders will be received at this Office, until WEDNESDAY, the 4th December next, at 12 o'Clock, for keeping in repair the Wynberg and Simon's Town Road, for three Years from the 1st of January next.

The Tenders may comprise the whole of the Roads, as hereunder described, or of any particular mile or number of miles thereof, which the Person tendering may choose to select; and he will be also acquired to keep in repair the Bridges, Cross Drains or Watercourses lying within the limits of the portions he tenders for, and to break up, and relay when required such portions of the Road as may be pointed out by the Surveyor-General. Security will be required for the due performance of the work to the amount of the Tenders; the repairs to be executed to the satisfaction of the Surveyor General

The Lines of Road are as follows:—

1. From the upper Toll-gate at the Lines to the Turnpike-gate at Simon's Town.

2. From the lower Toll-gate at the Lines, to the junction with the Cross Road, leading from Roodebloem to Salt River.

3. The Cross Roads leading from nearly opposite Roodebloem, (ADRIAAN DENEYS, Esq.,) as far as its point of junction with the lower or Salt River Road.

Further particulars may be obtained upon application to the Surveyor General.

By Order of the Board,

W. TENNANT,
Secretary.

Office of the Central Board of Commissioners of Public Roads, 7th November 1844.

NOTICE is hereby given, that the Central Board of Commissioners of Public Roads will not levy the Road Rate for any Division in any two consecutive years, unless they are previously informed that the Divisional Board of any particular Division does not intend to levy it for the alternate year.

By Order of the Board,

W. TENNANT, Secretary.

FOR SALE TWO EXCELLENT

SHEEP FARMS,

IN THE DISTRICT OF SWELLENDAM.

THE Undersigned offers for Sale, those well known fertile Farms "*Uintjes Kuil*" and 5-6th Shares in "*Waagschaal*," adjoining each other, situated in the District of Swellendam, Fieldcornetcy of Zoetendal's Valley, in extent together about 7,000 *morgen*. These Farms are *unsurpassed for fertility and excellence of pasturage*, and peculiarly adapted for MERINO SHEEP and HORSES—thus presenting an opportunity but rarely to be met with.

For further particulars apply to the Owner.

M. J. WESSELS, Waagschaal,
Or to Mr. JOSEPH BARRY, Swellendam.

Swellendam, 1st November 1844.

FOR MADRAS.

THE well-known Ship *Duke of Argyle*, Captain BRISTOW, has some superior accommodations vacant.—Apply to

BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

*** Has good accommodation for Horses.

CEDAR WOOD.

ON THURSDAY AFTERNOON

At Half-past 2 o'clock precisely,

AT THE SOUTH WHARF,

The Undersigned will dispose of a quantity of

CEDAR,

EXPRESSLY SELECTED FOR THIS MARKET.

BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

Monday, November 10, 1844.

OILMEN'S STORES.

CONSISTING OF:—

WHITE and Brown Windsor Soaps; London-made Yellow Soap; Pickles; Mustard; assorted Sauces; Capers; Ketchups; Green and Blue Paints, in jars; cold-drawn Castor Oil; dry and mixed Red and White Leads, in 14 lb. kegs; Green, Blue, and Black Paints, in Iron kegs; boiled and raw Linseed Oils, in 1 and 2 gallon jars; Bath Bricks; Pipe Clay; and Playing Cards.

FOR SALE AT THE STORES OF

THOMSON, WATSON & Co.

THIS DAY.

PUBLIC SALE OF

LANDED PROPERTY.

In the Insolvent Estate of JOHAN DANIEL KLINCK.

THIS DAY, (TUESDAY,)

The 12th November 1844,

At 11 o'Clock precisely,

Will be peremptorily sold to the highest Bidder,

WITH LIBERAL COMPETITION MONEY,

THAT desirable and pleasantly situated RESIDENCE and GARDEN, in St. John's street, at present occupied by Mr. Commissary General PALMER, in extent 89 square roods, 19 do. feet, and 22 do. inches.

The DWELLING HOUSE, under Slate Roof, is in very good order, and comprises Parlour, Dining Room and Back Room down-stairs, and five Rooms upstairs, Kitchen with Hot Plate, 2 Pantries, Servants' Rooms, &c., with a COTTAGE detached, comprising two good Rooms, also a Coach House, Stable for four Horses, and Forage Loft.

There is a Private Waterleading on the Premises.

This Property will be sold in One Lot by the RISE and FALL.

Conditions of Sale may be seen at the Master's Office, and at the Undersigned's.

J. T. JURGENS,
H. J. P. LE SUEUR, } Joint Trustees.
AND. DE SMIDT,

THOMAS RADMALL,

UPWARDS of **Twenty-five** Years Superintendent of one of the most Fashionable and Extensive Manufacturing Establishments in LONDON, begs to announce that he has commenced Business as a

GOLDSMITH AND JEWELLER,

AT

No. 28, HEERENGRACHT.

Adjoining the Cape of Good Hope Bank,

And respectfully solicits the notice of the Residents and Visitors of Cape Town and its Vicinity, to his

Splendid and Select Assortment of Jewellery, Watches, &c. &c.

Being all of the newest Fashion, and executed by the ablest Workmen LONDON can produce. His Stock comprises—

Brooches—Brilliant Flowers, set on Enamel Ground, Pearls and Brilliants, do. do. do., and an almost endless variety in fine Gold, richly embossed and interspersed with Gems, as Brilliant, Ruby, Topaz, Turquois, Garnet, &c.

Rings—Some with Brilliants, Pearl Cluster, Rubies, Emerald, Turquois, &c. for Ladies; in the Gentlemen's Department, solid fine Gold Signet Rings, with Cornelian, Amethyst, Onyx, Turquois, Carbuncle, &c. &c. &c.

Ladies' Neck Guard, and colored Chains, some with Crosses and other Ornaments suspended, and so much admired in England.

Earrings, in fine Colored, and Plain Polished Gold.

Lockets, Engine turned, Chased, and Fancy Centres.

Pins, with Paris Brilliants, Emeralds, Rubies, &c., Emanel and Engraved, all Gold, &c.

Essence Bottles, Bouquet Holders, Studs of every description, Thimbles, Black Ornaments, in Brooches, Earrings, &c, Ladies' Companion, &c. &c.

Watches of the most celebrated Makers, in Vertical, Horizontal, Lever, and Duplex Movements, with Compensation Balances and Jewelled, in stout Gold and Silver Cases.

Gentlemen's Guards of the Lapped Pierced Link; Mural, Secret, and Wove Link, and Curb Patterns, in fine Gold and Sterling Silver, Coat Holders, &c.

Pencil Cases, Pen Holders, and Tooth Picks, together with innumerable Ornaments of *Bijouterie*

THOMAS RADMALL

Pledges himself that every Article submitted for inspection, shall be of the first quality—and his intention being to *deal for Ready Money only*—the Prices of his Goods will be found so very moderate, that he trusts it will ensure him the Patronage and Confidence of the Gentry of this Colony.

REDUCED PRICES.

TO RETAIL

AND

COUNTRY DEALERS,

THE CHEAPEST AND BEST SNUFFS IN TOWN,

H. DRURY,

No. 26, BOERENPLEIN,

THE great demand and high testimony of his Snuffs are now so fully proved that with the greatest confidence, he offers to the Public, at the following low Prices:—

Best plain, 2 shillings,	Mouth Snuff, 2 shillings,
Lemon Snuff, 4 shill.	Bergamot, 4 shillings,
Princes Mixture, 5 shill.	Rose Snuff, 5 shillings,

Sinken Snuff, £2 10 per lb.

SAMPLES WILL BE SENT TO ANY PART OF THE COLONY.

The Plain Snuff is warranted to keep for 20 years, and to improve by age, also to be had all kinds of European Snuffs, Segars and Tobacco, at the most Reasonable Terms.

All Orders will be promptly attended to.

Amateur Company.

THE PRIVATE DUTCH AMATEUR COMPANY, playing under the UNITED MOTTOS

Tot Lust en Vermaak & Door Ruer Vruchtbaar

WILL PERFORM

FOR THEIR FIFTH REPRESENTATION OF THIS SEASON,

ON FRIDAY EVENING,

The 15th November 1844,

DE TROUWRING.

COMEDY IN THREE ACTS,

AFTER WHICH

DE ENGELSCHE GOUDEREN,

FARCE IN TWO ACTS.

The SUBSCRIBERS are requested to send for their TICKETS of ADMISSION at the Office of this Paper, on the Day of the Performance, between 10 and 3 o'Clock.

N.B. THE DOORS WILL NOT BE OPENED BEFORE 7 o'CLOCK.

FRENCH PORCELAINE.

ONE Case out of the three last Cases not having been unpacked at the Sale of SATURDAY, the 9th instant, for want of time, it will be disposed of on SATURDAY next, at the Sale of Mr. CAUVIN on the Parade, as usual without Reserve. This Sale closes the accounts.

C. L. HERMAN.

November 12, 1844.

WARNING.

AS some Malicious Persons are continually breaking and distroying the Waterpipes, leading to the Place ROUND HOUSE, whereby great damage is occasioned, the Undersigned promises the sum FIFTY RIXDOLLERS, to such Person, as will be able to give information as to the descovery of the offender.

P. E. HAMMES.

AGRICULTURAL SOCIETY,

Caledon, 28th September 1844.

THE Committee of the Agricultural Society met pursuant to appointment.

Present:
Major WM. SHAW in the Chair,
R. J. VAN DER RIET, Esq.
J. H. BOURHILL, Esq.
HEND. VOS, Esq.
D. W. HOFFMAN, Esq.
J. S. NEEDHAM, Esq.

The following Rewards were determined on, to be awarded at the Meeting to be held at Caledon on SATURDAY the 1st day of FEBRUARY 1845.

For the best Sample of fine Wool, not less than 50 pounds, grown by the Competitor, and not more than 12 months growth, the sum of....	£2	0	0
For the best sample of long Wool of the same weight and growth.....	2	0	0
For the heaviest Wether, "Merino".....	0	10	0
For the best fine Woolled Ram showing 2 or 4 Permanent Teeth	2	0	0
For the best fine Woolled Ewe dito.....	2	0	0
For the best long Woolled Ram dito.....	2	0	0
For the best long Woolled Ewe dito.....	2	0	0
For the Horse best adapted for Agricultural purposes and not more than 4 years old.....	3	0	0
For the best imported Stallion.....	3	0	0
For the best Milch Cow.....	2	0	0
For the best Bull.....	2	0	0
For the best Boar.....	1	0	0
For the best Jack Ass.....	2	0	0
For the best Mule.....	1	0	0
For the best Angora Goat.....	1	0	0
For the best 'schepel' of Wheat.....	1	0	0
For the best 'schepel' of Barley.....	0	10	0
For the best 'schepel' of Oats.....	0	10	0
For the best 'schepel' of Potatoes.....	0	10	0
For the heaviest Pumpkin.....	0	10	0
For the best head of Cabbage.....	0	5	0
For the best Ham.....	0	10	0
For the best sample of Butter not less than 15 pounds	0	10	0
For the best sample of Tobacco not less than 15 pounds	0	10	0

Major BARNES' Prize of £2 for the best Cow and Calf, the latter not exceeding 9 months old, and to be sold for £15, if offered.

Major SHAW's Prize of £2, for the best Woolled Ram Lamb, to be sold for £7 10, if offered before 4 o'clock on the day of show.

To the Man Servant, who at the time of Competition, shall have been for the longest period in the service of his Employer, not having previously received a Prize.....

	0	10	0
To the Female Servant do. do.....	0	10	0
To the best Sheep Shearer.....	1	0	0
" 2d best do.....	0	10	0
To be placed at the disposal of the Judges, to be awarded for the best sample of stock or produce, showing care in their production, and not contained in this list.....	5	0	0

All Stock &c., for Competition, with the exception of the imported Stallion and Jack Ass, must be *bona fide*, the production of the Competitors.

The Inhabitants or those attending on the day of competition, are invited to produce any article which they may have for sale, as a Fair will be held immediately after the show.

J. S. NEEDHAM, Hon. Secretary.

MARRIAGE.

In St. George's Church, on Monday, the 4th Nov., by the Rev. GEORGE HOUGH, M.A., *Senior Colonial Chaplain.*

Mr. John Greeggan, Bombardier Royal Artillery, to Miss Maria Strowger.

CHRISTENINGS.

In St. George's Church, on Monday, the 4th Oct., by the Rev. GEORGE HOUGH, A.M., *Senior Colonial Chaplain.*

A daughter of Mr. James Curlewis, baptized Sarah Ann.

On Thursday, 7th Nov., by ditto.

A daughter of James Searight, Esq., baptized Isabella Catherine.

In the Roman Catholic Church.

Sept. 29. A daughter of John Planket, baptized Mary Jane
Oct. 13. A son of Mr. Matthew Starck, baptized William Adalbertus.
20. A son of Thomas Dussey, 45th Regt., baptized Martin.

DEATHS.

Nov 1. Mr. William Spiers, aged 61 years.
4. John Whitley Stokes, Esq., Ensign 31st Madras Native Infantry, aged 23 years.
At Somerset Hospital.
Nov. 2. Henry Alley, aged 25 years.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

Nov. 7. *Larkins*, British ship, 700 tons, J. Hibbart, from Madras Sept. 21, to London. Cargo sundries. Passenger, Mrs. Hibbart. Put in for water. The Chief Officer Mr. Moriarty, was killed by a tank fetching way in a gale of wind on the 4th October.

Borradailes, Thompson & Pillans, Agents.

8. *Lightning*, British schooner, 147 tons, T. Robinson, from Dover Aug. 18, to Adelaide. Cargo sundries. Passengers, Dr. Bunce, Messrs. Bunce, and Fowler; and 1 in the steerage. Put in for water. J. Snook, Agent.

9. *Lynher*, British schooner, 155 tons, H. Browse, from Mauritius Oct. 18, to London. Cargo sugar. Put in for water. Home, Eagar & Co., Agents.

9. *Julie*, Swedish brig, 340 tons, C. Brunewitz, from Hull Aug. 28, to Hong Kong. Cargo timber. Put in for water. J. Letterstedt, Agent.

9. *Lady Amherst*, British ship, 432 tons, C. Bruce, from Hong Kong July 26, to Liverpool. Cargo teas. Passengers, Messrs. Green, and Stanton. Put in for refreshments. Borradailes, Thompson & Pillans, Agents.

10. *Earl of Hardwicke*, British ship, 960 tons, J. Drew, from Cork Sept. 9, to Calcutta. Cargo sundries. Phillips & King, Agents.

10. *Duke of Argyll*, British ship, 629 tons, H. Bristow, from Gravesend Aug. 29, to Madras. Cargo sundries.—Passengers, Mesdms. Scult, Dyer, Crawford and child, and McCarthy and 2 children, Miss Serle, Capt. Scult, 52d Regt. M.N.I., Lieut. Dyer, 36th Regt. M.N.I., Mr. McCarthy; and 4 in the steerage. Brings a mail. Borradailes, Thompson & Pillans, Agents.

11. *Anne*, British bark, 288 tons, H. Wright, from Newcastle Aug. 17, to Ichaboe, in ballast. Put in for water. Borradailes, Thompson & Pillans, Agents.

11. *Atwick*, British bark, 341 tons, J. Mather, from Hull July 2, to the South Seas, in ballast. Passenger, Mrs. Mather.

11. *Elizabeth*, Hambro' bark, 334 tons, T. H. Jansen, from Hamburgh Sept. 2, to this port and China. Cargo sundries. Passengers, Mrs. Jansen and child, Miss Kramer, Dr. Ecklor, Messrs. Fichard, Behrens, and Petersen; and 1 in the steerage. Brings a few letters. M. Thalwitzer, Agent.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

Nov. 8. *Duke of Roxburgh*, British bark, G. Collard, to Madras.
8. *Sophia*, Colonial schooner, J. Sillaniis, to Mossel Bay.
9. *Northumberland*, British ship, G. E. Bird, to Madras.
9 *Isabel*, British bark, R. Turner, to Ichaboe.
10. *Edward Robinson*, British bark, R. Doag, to London.
10 *Wellington*, British bark, J. Liddell, to Madras.
11. *John*, British bark, J. Davey, to Ichaboe.
11. *St. Helena*, Colonial schooner, W. Mann, to Mauritius.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

SHIPS.

Duke of Argyll, H. Bristow.—Madras.—Borradailes & Co.
Earl of Hardwicke, J. Drew.—Calcutta.—Phillips & Co.
Lady Rowena, J. H. Miller.—London.—Thomson & Co.
Lady Amherst, C. Bruce.—Liverpool.—Borradailes & Co.
Larkins, J. Hibbart. London.—Borradailes & Co.

BARKS.

Anne, H. Wright.—Ichaboe.—Borradailes & Co.
Atwick, J. Mather.—South Seas.—
Cingalese, R. Hutchinson.—Ichaboe—Borradailes & Co.
Fortescue, W. Hall.—London.—Borradailes & Co.
John William Dare, A. Ellis.—Algoa Bay.—Venning & Co.

BRIGS.

Demeriet, W. Patteson.—A Market.—Searight & Co.
Hortensia, W. Storey.—London.—Dickson & Co.
Lemnos, R. Rowell.—Simon's Bay.—Thomson & Co.
Mountain Maid, A. Allen.—Ichaboe.—G. Grieg.
Phœnix, S. Hughes.—Ichaboe.—Thomson & Co
Susan, J. Cauvin.—Walvich Bay.—T. Lawton.

SCHOONERS.

Douglas, P. Machon.—Liverpool.—Borradailes & Co.
Era, W. Hingston.—Ichaboe.—G. Grieg.
Governor, T. Williamson.—Uncertain.—Borradailes & Co.
Louisa, J. McDonald.—Port Natal.—R. Pryer.
Lightning, T. Robinson.—Adelaide.—J. Snook
Lynher, H. Browse.—London.—Home & Co.
Rosebud, J. Murison.—Port Natal.—Ross & Co.
Saldanha Bay Packet, J. Davis.—Saldanha Bay.—Borradailes & Co.

SWEDISH—BRIG.

Julie, C. Brunewitz.—Hong Kong.—J. Letterstedt.

HAMBRO'—BARK.

Elizabeth, T. H. Jansen.—China.—M. Thalwitzer.

PORTUGUESE—BRIG.

Unico, Lt. Holmes, in charge.—Detained by H.M.S. *Bittern*.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

H.M. Frigate *Winchester*, Capt. C. Eden.—(Flag Ship)
H.M. Frigate *Isis*, Capt. Sir J. Marshall, Kt.—England.
H.M. Brig *Harlequin*, Com. Hon. G. Hastings.—England.
H.M. Mooring Vessel *Badger*.

SHIP.

George the Fourth, R. Parsons.—London.—Granger & Co.

BARK.

Pagoda,

VESSELS IN ALGOA BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BARK.

Lord John Russel, J. Garrity.—Ichaboe.—A. Jarvis.

BRIGS.

Mary Ann, J. Guy.—London.—Maynards & Co.
Daphne, J. McMillan.—Uncertain.—

SCHOONER.

Conch, W. Bell.—Uncertain.—J. O. Smith.

AMERICAN—BARK.

Brewster, G. S. Holmes.—Uncertain.—Smith & Co.

MARKT PRYZEN

Tot den 11 November, 1844

Aloes per pond	Aloes per pound ..	0 — 5½ St	
Amandelen, per 1,000	Almonds, per 1,000	1½ — 1½ Rd	
Appelen, per lb.	Apples, per lb	10 — 12 St.	
Abrikosen, per ditto .	Apricots, ditto	0 — 18½	
Aardappelen per mud.	Potatoes, per muid	3½ — 8 Rd	
Azyn, per legger	Vinegar, per leag..	50 — 57½	
Boonen per mud.....	Beans, per mud...	0 — 19½	
Balken, per stuk	Beams, each.	0 — 0	
Boter, pr. lb..... ..	Butter, per lb.	32 — 42 St.	
Brandewyn, per legger	Brandy, p leag	170 — 175 Rd.	
Bokkevellen	Buck Skins	½ — 1½	
Drooge Ossenhuiden. ..	Dry Ox Hides . ..	3 — 6	
Eenden en Makouwen ..	Ducks & Musc. do..	1½ — 1½	
Erwten, per mud . . .	Peas, per muid ..	0 — 10	
Garst, dito	Barley, per muid..	5½ — 6	
Ganzen, per stuk	Geese, each.....	1½ — 2	
Haver, per mud	Oats, per muid....	4½ — 5	
Hooi, per 100 ponden ..	Hay, per 100 lbs..	2½ — 3½	
Hoenders per stuk . ..	Hens, each.. . . .	¼ — ¼	
Houtskolen, per zak .	Charcoal, p sack	½ — ¾	
Honing, pr. lb	Honey, per lb. ...	0 — 15 St.	
Kaasen, Kaap. per lb...	Cheese, Cape, p. lb..	0 — 12	
Kalkoenen elk	Turkeys, each.....	1½ — 4½ Rd.	
Kal, per 16 zakken ...	Chaff, 16 sacks	50 — 60 Rd.	
Kalk, schulpe, pr ½ aam	Lime, Shell, p ½ aam	0 — 0	
—— Steen	—— Stone ditto..	0 — 0	
Koorn, ——10 Mud.	Wheat 10 muids	110 — 135	
Linzen, per mud....	Lentil per muid ..	20 — 22½ Rd.	
Melies, per mud	Maize per muid	0 — 6½	
Meel, fyn, per 100 lb..	Flour, fine, p. 100lb	0 — 8	
Okkernoten per 100	Walnuts, per 100..	6½ — 7 St.	
Olifantstanden pr. pond	Elephants' Teeth, lb	0 — 113 St.	
Peren, per pond	Pears, per lb. ...	3 — 12 St.	
Persiken, dito.....	Peaches, ditto	3 — 6	
Planken, per voet . .	Planks per foot ...	0 — 0	
Rogge, per mud	Rye, per muid	0 — 7½ Rds	
Rozynen, per pond.. .	Raisins, per lb.....	2 — 3½ St.	
Tabak, per pond ...	Tobacco, per lb. ..	0 — 5 St.	
Stroo, per 16 zak. ...	Straw, p. 16 sacks..	0 — 35 Rds	
Tyger, Leeuwen & Struis Vellen, per stuk	Lion, Tiger, & Ostrich Skins	0 — 9½	
Uyen per mud	Onions per muid ..	11½ — 19	
Varkens, gemeste ..	Pigs, fattened, each..	0 — 20	
—— ongemeste	—— unfattened .	0 — 14½	
—— speen	—— sucking	1½ — 3	
Vederen, Struis, pr. stk.	Feathers, Ost. each...	½ — 1½ Rd	
—— Bedde per lb. ...	—— Bed per lb. ..	1½ — 1½ Rds	
Vet, of talk, per pond.	Suet or Tallow, p. lb.	9 — 1½ St.	
Vygen per pond	Figs, per lb.	0 — 9	
Wyn, ordinaire, per leg.	Wines, ordinary p. leg	0 — 55 Rds	
Pootak	Potatoes...	0 — 0	
Wol, Schape per lb...	Com. Wool, per lb.	17 — 18 St.	
Wol, fyne, p. lb....	Wool fine, per lb.	0 — 36	
Zoetelimoenen per 100	Oranges, per 100 ..	0 — 4½ Rds	
Zout per mud	Salt, per muid .. .	2 — 3½	
Zuurlemoensap pe. aam	Lemon Juice, aam	0 — 6	
Zoolleder per ½ huid ..	Sole Leather, ½ hide	0 — 5½	
Zeep, per pond	Soap, per lb.	16 — 17½ St	

CAPE TOWN:—Edited by C. J. Brand, and Printed and Published by the Proprietor, J. J. H. Smuts, 92, Waley-street.